СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза".

Рокъ XI. Олифантъ, Па., Четверъ 4-го Червня 1903. Число 23.

О. ВОЛОДИМИРЪ НИЖАНКОВСКІЙ,

рускій священикъ въ Ramey, Pa., упокоивъ ся дня 28. Мая въ Питсбургу.

Покойный родивъ ся 1863 р. въ Дѣдушинцяхъ вел. пов. Стрый въ Галичинѣ — де его отецъ есть священикомъ. Гимназію кончивъ въ Стрыю и у Львовѣ, а духовну семинарію у Львовѣ. По высвященю бувъ сотрудникомъ и адміністраторомъ по рôжныхъ парафіяхъ въ Галичинѣ, а минувшого року при кôнци лютого приѣхавъ до Америки и обнявъ парохію въ Troy, N. Y. де бувъ ажъ до кôнця децембра м. р. За его старанемъ выплачено довги, що тяжили на церквѣ, куплено цвинтарь и его выключно власною працею побудовано церковь въ Granville, N. Y. Короткій часъ, вже дуже хорый, адміністровавъ Покойный парохію въ McKeesport, Pa. — а послѣдными часами бувъ парохомъ въ Ramey, Pa., звôдки вже небеспечно хорого перевезено Покойного до шпиталю въ Піттсбургу, де и Богу духа вôддавъ.

Покойный бувъ чоловѣкъ характерный, интелігентный, приязный-сердечный, спокойный и глубоко музикальный. Якъ Русинъ бувъ свѣдомымъ Украинцемъ, непохитнымъ, щирымъ. Русь Американьска втратила опять одного робôтника — а та невôджалована втрата тымъ тяжша, бо власне теперь гряде часъ, въ котрôмъ такихъ робôтниковъ потребуе Русь сотки, а они не тôлько не прибувають, але на велике нещасте и жаль убувають.

Америк. Русь тратить въ особѣ Покойника щирого и характ-рного робôтника — товаришѣ Покойника поносять невôджаловану страту, бо доброго незабутого Товариша кладуть до гробу на тôй земли, котра такъ короткій часъ, а вже була ему мачохою. Галицка Русь — особливо Родина Покойного тратить невôджаловано доброго, любого и дбаючого сына.

Най жежь та вôльна земля буде єму легкою — най память єго остане въ серцяхъ добрыхъ людей святою — най Богъ прийме того чесного Сына въ свои обители.

Вѣчная память!

Похороны О. Володимира Нижанковского въ Питсбургу, Па.

Отецъ Володимиръ Нижанковскій померъ въ Четверъ дня 28-го Мая вечеромъ о годинѣ шестôй. Въ Пятницю 29-го Мая пополудни спроваджено его тѣло до парохіяльнои рускои церкви въ Питсбургу при невгомонныхъ звукахъ звоновъ. Кромѣ сего дзвонили такожъ по другихъ рускихъ церквахъ въ Америцѣ. Вечеромъ о год. 8 вôдправили парастасъ оо. Григорій Цмайло зъ McKeesport, Pa, и М. Стефановичь зъ Pittsburg, Pa. Рада церковна въ Питсбургу видячи, що бл. п. о. Володимиръ померъ далеко вôдъ своихъ вѣрныхъ, заняла ся приготованемъ дô похорону, вызначила сторожу при домовинѣ въ церквѣ черезъ цѣлу нôчь а самі члены Рады церковнои несли домовину зъ церкви до гробу. Въ Суботу рано о г. 9 росночавъ похоронъ єрейскій о. М. Стефановичь, почѣмъ о г. 11 зачалась Служба Божа заупокôйна, спѣвана оо. Михаиломъ Балогомъ зъ Trauger, Григоріемъ Цмайломъ зъ McKeesport и М. Стефановичомъ. По соборнôй Службѣ Божôй продовжавъ ся похоронъ єрейскій а передъ послѣднымъ цѣлованіемъ промовивъ горячими словами о. М. Стефановичь прощаючи покôйника яко вѣрного, доброго сына Руси и еѣ церкви, що ставъ до роботы та на жаль, довга и тяжка недуга а за нею смерть перервали сю его працю. Богослужене скôнчилось о г. 2 пополудни почѣмъ похоронный походъ рушивъ на цвинтарь св. Михаила, де зложено єго тлѣнныи останки до вѣчного вôдпочинку. Куратори церкви рускои въ McKeesport, де Покойный трудивъ ся короткій часъ яко душпастырь, учувши про скору смерть бывшого ихъ священика прибули такожъ на сумный похоронъ. Священики не могли приѣхати всѣ зô взгляду на то, що похоронъ вôдбувавъ ся въ Суботу, сотки миль вôдъ ихъ мѣсць душпастырскихъ та було бъ се неможливо имъ вернутись на Недѣлю до своихъ обовязкôвъ.

За то зложили на домовинѣ прегарный вѣнець въ формѣ лютнѣ зъ написомъ:

„Любезному Другови — священики товаришѣ".

Покойный померъ въ наслѣдокъ розстрою нервового выкликаного острою, цѣлковитою нестравностію жолудка. Величавый сей похоронъ бувъ тимъ сумнѣйшій, що свѣдкомъ тяжкои слабости и смерти Покойника бувъ рôдный братъ єго Олекса, одинокій зъ цѣлои родины, котрôй Покойный бувъ вôдданый цѣлымъ своимъ благороднымъ серцемъ.

Вѣчный и блаженный упокой душѣ Єго!

(68)

Листъ изъ старого краю.

Масно намѣстника!

А знаете кого? Як-разъ того самого, що його руській народъ найбôльше не любитъ и мае якъ найбôльше причинъ не любити. Якъ-разъ передъ тыжнемъ порѣшено, що галицкимъ намѣстникомъ по уступленю ґр. Пiнiньского буде теперѣшный маршалокъ краевый ґр. Андрей Потоцкiй, той самый, которого въ осени 1901 р. именовано противъ волѣ руского народа краевымъ маршалкомъ, той самый, котрый хваливъ ся, що зробитъ страйкуючимъ рускимъ хлопамъ „друге Берестечко" (пôдъ Берестечкомъ, якъ звѣсно, побили Поляки завдяки зрадѣ Татаръ козацке вôйско пôдъ проводомъ Богдана Хмельницького). Для характеристики того нового пана намѣстника треба згадати, що вôнъ свого часу хотѣвъ ошукати на добру суму податкову комiсiю, затаивши высоту свого маетку, задля чого опозицiйнi ґазеты прозвали його податковымъ дефраудантомъ, а славный вôнъ такожъ изъ того, що хотѣвъ на вѣдику суму скривдити сироты по своимъ приватнôмъ урядникy. Той урядникъ мавъ льосъ, якiй за якiйсь довгъ зложивъ въ його рукахъ, а коли по смерти урядника на той льосъ припала головна выграна, панъ ґрафъ хотѣвъ еи собѣ затаити и треба было ажь судъ кликати на помôчь. Що австрiйське правительство и цѣсарь хотять мати намѣстникомъ такого шахрая, такого скомпромiтованого шляхтича, се насъ не такъ дуже обходить, за се нехай вони стыдають ся передъ свѣтомъ, але обходить насъ те, що вôдъ довшого часу на найвысшiй мѣсця въ краю правительство и корона именують усе такихъ людей, якi рускому народови найбôльше ненавистнi. На се повиннi бы мы такожъ вôдповѣдно вôдповѣсти...

Новый намѣстникъ обôйме урядоване ажъ черезъ три мѣсяцѣ, а се тому, бо теперь мае у Львовѣ вôдбути ся загально-польскiй зъѣздъ супротивъ котрого йому трудно було бы заняти вôдповѣдне становище. Оказавъ бы ся зъѣздови занадто велику прихильнôсть, то наразивъ бы ся, коронѣ, а нѣ, то польской шляхтѣ. Отже поѣхавъ до Карльсбаду на „конечну курацiю", а уступаючiй намѣстникъ, котрый и такъ не мае нѣчого вже до страченя, буде пôдчасъ зъѣзду заховувати ся, якъ пристало на польского ґрафа-шовiнiста.

Я вже згадувавъ въ попередныхъ листахъ, що „Гайдамаки" були пôднесли зовсѣмъ оправдану думку, що намѣстникомъ повиненъ бути разъ и Русинъ, опôсля ту думку змодифiкували о стôлько, що теперь, для заведеня ладу въ Галичинѣ на руинахъ польской господарки, треба бы таки якогось Нѣмця-ґенерала. При тôй нагодѣ пишуть, що Нѣмець нѣколи не зъумѣе такъ кривдити кого небудь, якъ се роблять Поляки зъ Русинами. Ну, такъ далеко заганяти ся въ похвалахъ Нѣмцѣвъ не можна. Може бути, що для Галичины теперь здавъ бы ся й Нѣмець, хочь я противнои думки, хочь то зовсѣмъ пригадуе тi часы, якъ то нашi предки не вмѣли завести порядку въ своѣй хатѣ и запросили Норманôвъ собѣ на князѣвъ, — але не треба забувати, що Нѣмцѣ, тi такi культурнi, такъ хваленi „Гайдамаками" Нѣмцѣ выробляють въ Познанщинѣ зъ Поляками!...

Сошествiе св. Духа.

Въ Кроатiи и Славонiи, котра супротивъ Угорщины мае таку автономiю, якъ Угорщина супротивъ Австрiи, на чолѣ котрого стоить навѣтъ нацiональный зверхникъ, банъ, бушують теперь великi бунты, выкликанi угорскимъ правительствомъ. Угорське правительство ломить нацiональнi права Кроатiи и Славонiи, хотѣло бы ту славяньску сторону змадяризувати, а помагае йому въ тôмъ банъ, котрый знае що тоде найдовше удержить ся на своимъ выгôдномъ становищи, коли буде ити пôдъ ладъ Мадяръмъ. Та нарештѣ не стало терпцю Кроатамъ, и вони заворушили ся... Почало ся вôдъ унiверситета въ Загребѣ, а потôмъ рухъ перенѣсъ ся на весь край. Народъ нищить мадярськi написи и хоругвы, домагаеть ся привернення своихъ правъ, усуненя бана, а правительство высилае вôйско, контролюе почту, не позваляе про правдивый станъ розрухôвъ та ихъ причины писати до заграничныхъ ґазетъ, конфiскуе тамошнi ґазеты, замыкае редакторôвъ.

Въ такôй критичнôй хвили не лѣпше и въ самôй Угорщинѣ. Тамъ теперь панує ех lex, то есть, не вôльно нѣ стягати податкôвъ нѣ иншихъ державныхъ тяґарôвъ, нѣ брати рекрута, бо парляментъ не ухвливъ буджету. До Будапешту выѣхавъ самъ цѣсарь, абы щось радити. Отъ безголовье... Кобы вже разъ розлетѣла ся та вавилонська вежа народôвъ, то було бы найлѣпше!...

Противжидôвскiй розрухи настали въ Кишеневѣ въ Росiи, якъ звѣстно, по Великодныхъ святахъ. Христiяны били жидôвъ, рабували ихъ маетокъ, та знущались всѣлякими другими способами надъ жидами. Однѣ и другi стогнуть пôдъ ярмомъ того самого царя-тирана та його слугъ, и бьють ся, не знати, по що... отъ лѣпше бы взяли ся разомъ та розбили ярмо деспотизму. А такъ зъ ихъ бiйки користае лишь правительство, бо однi и другi ненавидять ся, не можуть злучити разомъ своихъ силъ, а йому лекше панувати. Не перечимо, що деякi жиды (не всѣ!) вызыскують христiянъ, але на се найлѣпша рада: не дати ся вызыскувати, а битемъ нѣчого не поможешь, тымъ бôльше, що при такихъ розрухахъ богачѣ, тi, що вызыскують, вмѣють вчасно утечи, а найбôльше терплять невиннi нуждарѣ. А впрочѣмъ чи-жь мало христiянъ такожъ дре шкôру зъ своихъ ближнихъ? Битемъ такихъ рѣчей не змѣнить ся!

Въ оборонѣ правды.

Свого часу донесло „Дiло", „Гайдамаки" та иньшi ґазеты, що руськiй соцiяльный демократъ Вѣтикъ выступивъ остру на вѣчу селянъ въ Дрогобичи противъ п. Романа Сембратовича за його книжку п. з. „Polonia Irredenta". Отже достовѣрный наочный свѣдокъ повѣдомивъ насъ, що на згаданôмъ вѣчу п. Вѣтикъ не згадувавъ нѣ однымъ словомъ про п. Сембратовича та його книжку. Зъ Дрогобича высилали до згаданыхъ ґазетъ спростоване, але його (не знати, зъ якихъ причинъ) не помѣщено. Не входжу въ те, кôлько варта книжка п. Сембратовича або критика п. Вѣтика, але на що голосити свѣтови те, чого не було?!

17. мая, 1903. р. М. Л.

Дописи.

Зъ Ramey, Pa.

Просимо помѣстити отсихъ пару слôвъ въ нашôй „Свободѣ".

Якъ звѣстно, дôстали мы недавно сему нового священика въ особѣ о. В. Нижанковского и тѣшили ся мы, але недовго, бо о. В. Нижанковскiй захорували и мы зôстали мовъ сироты. Немаемо на кого теперь надѣяти ся хиба на Бога и на Раду Духовну, щобы намъ помогла въ нашôмъ смутку. А смутокъ нашъ тимъ бôльшiй, що парафiя наша стоитъ зовсѣмъ на боцѣ вôддалена вôдъ всѣхъ другихъ парафiй, тожь въ потребѣ годѣ такъ скоро руского священика дôстати якъ по другихъ мѣсцевостяхъ де рускi парафiи суть близько одна другои. До сего часу бувъ у насъ о. Арданъ на Воскресенiе и на Недѣлю Томину а на Недѣлю Слѣпорожденого бувъ о. А. Улицкiй за що имъ сердечно дякуемо, що не жалували свого труду и вôдвѣдали насъ. Просимо и на дальше Духовну Раду не опускати насъ, але часъ вôдъ часу пôслати намъ свого священика а Богъ небесный вынагородить вамъ за тое, що не опустили насъ сиротъ въ теперѣшнôмъ нещастю.

Вôдъ рады церковнои въ Ramey, Pa.
Михайло Барна,
Трифонъ Барна.

Зъ Ansonia, Conn.

Оденъ чоловѣкъ зъ партiи побожнои царославнои именемъ Вас. Гн. хотѣвъ скривдити тутъ одну дѣвчину, Антонiю Юцакъ, котра тôлько що прийшла зъ краю. Дѣвчину привели з дипа до найблизшого краяна Ив. Павлика (братъ ... мешкае дальше) на Bridge str. тамъ де мешкавъ на бордѣ згаданый В. Г. Гу... дѣвчину змушено роздягнути ся, а коли дѣвчина зняла зъ себе кафтанкъ то знайдено при нѣй ... коронъ, по 20 коронъ двi папери. Василеви Г. якъ разъ треба було грошей и вôнъ пôшовъ одну десятку мѣняти до руского стору, але пташка зъ побожнои царославнои партiи за арештовано, бо о тôмъ довѣдали ся тѣгчанй братъ дѣвчины Илько Глива ... Петро Ґутеръ и заскаржили Василя. Въ судѣ засудили его вразъ зъ коштами на кару щось около 2... долярôвъ, але що вôнъ не мавъ чимъ кары заплатити, то буде мусѣвъ сидѣти въ арештѣ 42 дни не числячи недѣль. Ось чого допускають ся деякi царославнi, що хвалять ся дуже своею „побожностiю." Дѣвчина ѣхала зъ краю до Америки, такiй далекiй свѣтъ помѣжъ чужими людьми и нѣхто еѣ не обôкравъ, ажь тутъ на мѣсци найшовъ ся „побожный" царославный краянъ, що зъ великои „побожности" хотѣвъ еѣ скривдити.

Ansoнieць

Зъ Wilton, N. Dak.

Коло насъ нема богато Русинôвъ, бо лишь около 30 фамилiй, але есть тутъ богато Норвежцѣвъ, Швдôвъ и Анґлiйцѣвъ. Але проте Русинôвъ може бути тутъ и бôльше, бо фармôвъ ще есть досыть. Есть ще гомстеды и компанiйнi фармы за котрi треба заплатити що найбôльше 10 долярôвъ за акеръ. Правда церкви тутъ нема, але школа есть, есть и лѣсъ 10 до 12 миль вôдъ насъ и вôльно даромъ зъ него дерево брати. Есть тутъ такожъ одна копалня вугля въ самôмъ Вилтонѣ, а другу добувають недалеко вôдъ Вилтону бо лишь якихъ 3 пôвъ милѣ. Земля у той околици N. Dak. есть досыть урожайна; у... всьо а всьо, тôлько одна гречка тутъ неудаеть ся. Сѣножати удають ся досыть файнi и великi и косить ся кождого року, ... земля есть чорна. Правда подекуды е малi горбы ... камѣне е мѣсцями, бо самi знаемъ, що не може земля бути всюды рôвна такъ якъ на столѣ тôлько мусять бути подекуды горбы и долины. Деякi тутешнi ... сины нарѣкають, що тутъ нема такои землѣ якъ въ Галичинѣ. Тажь мы знаемо, що въ Америцѣ земля не може бути така мягка якъ въ Галичинѣ, бо въ Галичинѣ орють еѣ ще зъ дѣда прадѣда а тутъ въ Америцѣ стояла земля — ... пусткою ажь доперва зачинаемъ еѣ орати. А ... мерѣ мають ся тутъ

…приѣздили тому …роковъ назадъ то …уть по 10 до 15 …удобы роговои, а … коней и маютъ …якихъ до фармер…рѣбно, а котрй по…ли тому 2 до 3 ро…ютъ по 3 до 4 ко…ютъ по 4 до 6 штукъ …роговои, а машинъ … не мають. Воз…мо здоровый и во…здорова, а кольо…а и досыть весела.

Микола Янôвъ.
…залавя, Теребовельского по…вѣчидъ).

…н Home, Man. Канада.
…едакція „Свободы"! …ю-Йорской „Прав…5. зъ дня 23. апрѣ… помѣщена допись …трою пôдписаный …имчакъ, предс. церк. …есьмъ Иванъ Хим… заявляю, що тая …е цѣлкомъ фалши… всѣмъ въ Pleasant …вдомо, я не знаю …ти анѣ читати и не … нѣкому другому …ехню писати. Фал…дописуватель пише, …ашого першого за…рковного впхали ся … нечесні люде и …зъ нихъ наша цер…едокôнчена. То всьо …а, бо въ нашôмъ … св. Архидіякона …, якъ первый за…къ и всѣ его члены …е честными и спов…вои обовязки честно …тно, а урядниковъ …не вôдсувавъ якъ …писуватель, бо пред…, Лука Вôйтовичь … заряду ще передъ … выпросивъ собѣ, …омада его звôльнила …го обовязку, бо вонъ, …мъ було вѣдомо. зму… бувъ перемуфува…нашои парафіи трохи …, але однакъ до на…рафіи належить. Пе…рогомирецкій (Васи…ько касієръ и Сте… Драганъ заступникъ … ще передъ тымъ …и, що сей урядъ ко…почасти перемѣнити, … тои причины, що …ядъ бувъ выбраный …мъ на часъ неогра…ій, а Ю. В. (завѣда…ôдъ другои церкви) …въ помѣжъ народъ, …ій комітеты будуть …ами вѣчно, и че…е народъ збаламу…я а наша церковця …лась ажъ 3 роки. Те… вже цѣлкомъ до…а тôлько ще въ се… не украшена). От… нашôмъ братствѣ нѣ… зайшло такого якъ …фалшивый дописува…ю-Йорскои „казеты" …авляе, бо урядъ змѣ… бувъ честный и е…й, лѣпше зробите, …дете въ себе смѣте …ти, бо оно коло васъ засмѣтилось.

Иванъ Химчакъ, предс. церк.
Пôдписавъ на жадане
Иванъ В. Дрогомирецкій.

…є также будь…трыйсь зъ Дрого…ихъ выхвалювавъ …ску „казету", бо мы …рогомирецкій уважа…ободу" за щиро-рус…тупову часопись, ко…ро заступае руск…

справы а вôдкрывае очи незрячимъ людямъ.

Иванъ Дрогомирецкій.

Зъ Mill Creek, Man., Canada.

Наша кольонія лежить 8 миль на полудне вôдъ Ethelbert. Дня 17. Мая мали мы мітинґъ про школу. Посходили ся фармеры и найславнѣйшй хрунѣ А. Г., И. К., М. Дз. и И. Я. Тай зачали кричати хрунѣ: „Мы не хочемо школы, на що намъ школы". То радикали выдумали якусь школу, шибеницю намъ рихтують". А пôвхруники лишь потакують: „Правда, правда, куме, радикалы шибеницю намъ рехтують; Богъ бы ихъ побивъ. А котрй то, куме, такъ упирають ся за школою?" — „Та то куме Василь Шумка и Федько Михайлюкъ. То имъ захотѣло ся школы, але мы ся имъ не пôдписували. Зачнѣмь на нихъ гавкати, то они ся напудять тай дадуть всему спокôй". Тай зачали хрунѣ скакати до тыхъ, що хотять школы, але то имъ не помогло ничь, бо розумнѣйшй люде послухали радикалôвъ и попôдписували ся, що хотять школы а хрунѣвъ высмѣяли. Ось и подиви ся Канадійска Русе чого хрунѣ хочуть! Хочуть, щобы ты була дурна, темна непросвѣчена. Прочь зъ такими людьми, прочь зъ хрунями. Въ старôмъ краю не дають намъ науки Поляки, Москалѣ та Мадяры, бо хотять надъ нами панувати а тутъ въ вôльнôмъ краю хотѣли бы те саме робити зъ нами хрунѣ.

Василь Шумка, фармеръ.

Зъ Scranton, Pa.

Люде у насъ, дякувати Богу, здоровй и роботы мають досить. Теперь почали будовати тутъ каршапу (фабрику колѣевыхъ возôвъ), котра буде дуже велика и дасть заняте многимъ людямъ.

До сего часу не мали мы тутъ своеи рускои школы, хочь церковь есть вже давно а то длятого, що деякй люде недбали зовсѣмъ о руску школу. Въ наслѣдокъ того выйшло таке, що многй дѣти повыростали, вже и до роботы ся побирають а руского письма анѣ въ зубъ. То зъ того якось люде прийшли до головы по розумъ и постарали ся о сталого учителя и школу руску. Сподѣемо ся, що вôдъ теперь буде лѣпшій порядокъ при церкви св. Хрестителя та що нашй дѣточки будуть робити добрй поступы въ науцѣ.

Вас. Ґруцелякъ.

Зъ San Francisco, May 24. 1903.

(Єще о поворотѣ американьскихъ Русинôвъ до краю.)

Въ 20. ч. „Свободы" порушивъ д. Ст. М-рь незвычайно важну справу — справу повороту еміґрантôвъ-Лемкôвъ до Галичины, на Подолє. Позвольте, що и я въ сѣй справѣ скажу колька слôвъ.

На еміґрантахъ нашихъ тяжить обовязокъ здобути средства до вызволеня Украины зъ пôдъ ярма ляцького та московського. Средствами тыми є высша культура, ширшый свѣтоглядъ, поступовй идеѣ та свобôдна думка и головно — жовтый металь. Доси еміґрація наша въ тôмъ напрямѣ або не зробила нѣчого або дуже мало. Часъ намъ однакожь пôзнати свôй блудъ а, пôзнавши его, — старати ся направити.

Коли народъ еміґрує въ чужину на заробокъ то немудро було бы ставати противъ такои еміґраціи. Така еміґрація дуже користна и похвальна. Але коли вже еміруе ся на вѣки, о! тодѣ для вôтчины лихо, бо сыны еи пропадають, вынародовлять ся. Така еміґрація рѣдко приносить корысть, а часто шкоду, бо зменшае животнй силы рôдного народу.

Трудно и думати, що Украинцѣ останутъ въ Америцѣ вѣчно Украинцями. Чи теперь, чи въ четверь, а зденаціонализувати ся мусять такъ само, якъ денаціонализують ся Нѣмцѣ и иньшй народы. Отже коли хто заробивши грошѣ, назадъ до краю вертае, мы лишь зъ радостію можемо про се слухати. И радость справляе, якъ чуемо, що въ Галичинѣ вже слѣдно хорошй вплывы еміґраціи. Нашимъ старанемъ повинно бути, щобъ тй вплывы щоразъ бôльше крѣпшали.

Коли Стапиньскій аґітувавъ мѣжъ американськими поляками за поворотомъ до Галичины, тодѣ и намъ слѣдъ було подумати про контраґітацію. Але стало ся! Мы все познѣйшй! Въ дѣйстности однакожь мы не стратили тутъ ще нѣчого. Треба лишь енерґічнѣйше взяти ся до дѣла.

Поляки вертають до старого краю та осѣдають на руськôй, подôльськôй земли. Для нашои справы се лихо! Але мы можемо тому противдѣлати, коли будемо також вертали та осѣдали въ схôднôй Галичинѣ.

Я подолянинъ зъ роду. Цѣлу майже Галичину змѣрявъ я своими ногами и нѣгде не бачивъ землѣ крашоѣ надъ подôльську. Скажу навѣть, що може и нема кращоѣ землѣ нѣгде. А прецѣнь ся земля незвычайно таня. За морґъ платить ся бôльше меньше 300 зр. При раціональнôй управѣ можна зъ маленького кавальчика землѣ тягнути знаменитй корысти. Про се переконую ся я въ Калифорніи, де фармеръ на 10 акрахъ краще мае ся, чимъ пôпъ въ Галичинѣ.

Поворотъ на Подолє припоручаю любымъ землякамъ-Лемкамъ зъ цѣлого серця. А припоручаю тымъ бôльше, що се й корыстно для нашои народности. Все-жь таки Лемко, що пôвкулѣ земськои оглянувъ, отеръ ся при нагодѣ о поступовй идеѣ и на свободѣ чимало проживъ, не буде вже въ Галичинѣ ретроґрадомъ, а що найменьше скрѣпить елементъ поступовый. А се много значить!

По информаціи що до якости та цѣны землѣ гадаю, варто-бъ ся удати до Вп. о. Тита Войнаровського, пароха въ Балинцяхъ, поч. Гвоздець, пов. Коломыя. Вонъ тыми рѣчами занимае ся. У Львовѣ мавъ минувшого року завязати ся руській банкъ парцеляційный. Та не знаю, чи завязавъ ся.

Мирославъ Стечишинъ.

Зъ Northampton, Pa.

(Посвячене цминтаря.)

Минуло 2 роки, якъ ту померъ членъ Брацтва Успенія и Союза Антошко Олекса. Чоловѣка не було де поховати, фалатка своеи землѣ не було — треба було вести чоловѣка ажъ до Катасаквы и благати Айришѣвъ, щобъ приняли Русина на свôй цминтарь. Тодѣшный предсѣдатель Брацтва Николай Олекса вразъ зъ другими тямучими людьми купили два ейкры пôдъ цминтарь — а понеже готôвки въ касѣ не було пожичили малыми сумами у членôвъ Братства. По двохъ лѣтахъ мае Брацтво цминтарь выплаченый, обгороджений коштовнымъ пломъ, побудовали трупарню и замовили мармуровый крестъ за $350.00. День 30 мая бувъ днемъ святочнымъ для рускои громады въ Northampton, Pa. великимъ святомъ Братства Успенія, бо въ той день вôдбуло ся торжественне посвячене цминтаря.

Сл. Божу соборну служили оо. Н. Пôдгорецкій, Ст. Макарь и Несторъ Дмитрôвъ. По Сл. Б. вôдслужено Панахиду за упокой бл. п. о. Вол. Нижанковского и за душу покôйного члена Брацтва Антошка Олексы. Велика церковь була по береги заповнена членами Брацтва и вѣрными. Мѣсцевй Брацтва Успенія Пр. Богородицѣ, св. Йоана Крестителя — Брацтво руске зъ Philipsburg, N. J. Брацтво св. Кирила и Методія зъ Катасакви и женске Брацтво Матери Божои Почаевскои зъ Катасакви зъ вôдзнаками, образами и фанами стояли вздовжь церкви и наоколо престола. По окôнченю Богослуженя вырушивъ величавый походъ на цминтарь. Банда зложена зъ 35 людей приґравала хорошй маршѣ.

О. Н. Пôдгорецкій, зъ порученя Рады Духовнои посвятивъ цминтарь, а о. Ст. Макарь выголосивъ проповѣдь. Народъ, що сотками згромадивъ ся и залягъ майже цѣлый цминтарь выслухавъ прегарнои проповѣди зъ найбôльшою увагою. По скôнченю акту посвяченя, цѣлый походъ двигнувъ ся назадъ до церкви. Пополудни справляли Братчики Успенія гостину для своихъ добрыхъ Братôвъ, що зволили своею участію звеличити ихъ свято.

Братчикъ.

НОВИНКИ.

— **Мѣсто** Кіевъ, столиця Руси Украины, числить пôсля остатнои переписи 319 тысячь жителѣвъ.

— **Смерть** въ огни найшли оногды пôдчасъ пожежѣ дому при Катеджь евеню въ Чікаґо, Ил. 3 особы. Нещаснй жертвы спали въ тôмъ часѣ, а заки надоспѣла помôчь, подусили ся въ дымѣ. Кромѣ того кôлькохъ мущинъ потовкло ся и покалѣчило тяжко, выскакуючи черезъ вôкна зъ 2-ого и 3-ого поверха.

— **Мурильского** попа, Джьорджа Елна зъ Морисвілъ, Н. Дж. засуджено передъ кôлькома днями на 10 лѣтъ тяжкои вязницѣ за крадѣжъ курей. Засудженый бувъ парохомъ при методиско-епископальнôмъ костелѣ.

— **Держава** Кентоки запôзвала компанію зелѣзницѣ „Савтъ Песификъ" о зворотъ залеглостей податковыхъ, котрй выносять округло 1 міліонъ долярôвъ. Богата компанія не хоче платити податкôвъ и процесуй ся зъ нею. А то якъ бы такъ бѣдный здѣлавъ — Господи! Скôру здерли-бъ зъ него и безъ процесу.

— **20 тысячь** долярôвъ нагороды жертвуе Питсбурській міліонеръ, Мартинъ Волсъ, тому хто донесе ему, де е его сынъ, котрый передъ рокомъ пропавъ безъ слѣду. Здогадують ся, що хлопчину выкрали якй-сь злочинцѣ, щобы стягнути зъ міліонера высокій окупъ. Родичѣ одержали навѣть кôлька листôвъ безъ пôдпису, въ котрыхъ було написано, що ихъ сынъ поверне сейчасъ до батькôвского дому, наколи отецъ въ означенôмъ мѣсци зложить 100 тысячь долярôвъ.

— **Числили** грошѣ черезъ сѣмъ тыжнѣвъ! По причинѣ смерти Джьордена, директора правительственнои касы въ мѣстѣ Ню-Йорку, и заименованя нового директора, въ особѣ Гемілтона Фиша, скôнчено передъ кôлькома днями обчисляти готовй грошѣ, якй лишили ся въ касѣ. Було ихъ нѣ менше нѣ бôльше лишь 286 міліонôвъ 471 тысячь 256 долярôвъ. тожь нѣчо дивного, що кôлька десять урядникôвъ були спонуканй числити ихъ безъ перервы черезъ цѣлыхъ 7 тыжнѣвъ. Въ перечисленôй сумѣ е 200 міліонôвъ 714 тысячь долярôвъ золотыхъ грошей, 66 міліонъ 913 тысячь 66 дол. въ срѣблѣ, 18 міліонôвъ 694 тысячь 775 въ паперахъ, 113 тысячь 648 мѣдяныхъ грошей и 20 тысячь 756 рôжнои вартости. Вага тыхъ грошей выносила разомъ поверхъ 2000 тонъ.

— **Въ** переѣздѣ зъ Ню-Йорку до Винипеґъ епископъ Серафимъ задержавъ ся въ Montreal, де вôдправивъ для тамошныхъ Русинôвъ вечѣрню въ приватнôмъ домѣ.

— **Ученики** народныхъ школъ въ Ню-Гевенъ, Кон. зъорґанізували ся въ „юнію" и зажадали скороченя дня науки. Хлопцѣ взяли мабуть примѣръ зъ робôтникôвъ, котрй домагають ся скороченя дня працѣ.

— **Злодѣѣвъ** не вôльно обкрадати! Поліційный судія въ Ню-Йорку, Н. Й. п. Крейнъ, вôддавъ пôдъ судъ присяглыхъ сторожа дому, Конрада Пейчера за мниму крадѣжъ ґазу товариства „Сентралъ Юніонъ Ґесъ Ко". и при тôй нагодѣ сказавъ таку проповѣдь: „Хочь я знаю добре, що ґазовй компаніи е найбôльшими обманцями и злодѣями въ Сп. Державахъ, то все таки, пôсля права, мушу потягнути до судовои одвѣчальности навѣть того, що такихъ злодѣѣвъ обкрадае.

— **Судъ** присяглыхъ въ Минеаполисъ, Мин. признавъ бувшого посадника (ситимейора) того мѣста, Алберта А. Еміенса, винуватымъ пôдкупства. Доказано ему, що черезъ цѣлый часъ свого урядованя, а бувъ ситимейоромъ черезъ три черги зъ ряду, бравъ „лапове" вôдъ рôжныхъ обманцѣвъ, проститутокъ, домôвъ гры и вôдъ кого лише мôгъ. Судъ поставивъ его пôдъ 21 тысячь долярôвъ кавціи и розпочавъ карнй доходженя въ тôй справѣ.

— **Мѣсточко** Вітмеръ коло Питсбурґъ, Па. навѣстивъ минувшого тыжня великій огонь. Кромѣ значного числа домôвъ и будынкôвъ згорѣли такожь тамошнй гуты скла, въ котрыхъ працювало кôлька сотъ робôтникôвъ, и всѣ ледôвнѣ. Шкоду обчисляють на 50 тысячь долярôвъ.

— **Зъ** Mahanoy City, Pa доносять намъ, що деякй головнй урядники „Обчества" аґітують и баламутять тамъ народъ, намовляючи ихъ до переходу на цареславіе.

— **Руска** громада въ Northampton, Pa була змушена купити дôмъ, котрый за людскй грошѣ выбудовавъ бувъ о. Д. Поливка и давъ записати на себе а опôсля на свою сестрѣницю Марія Шіпанъ. За той дôмъ заплатила громада солоно бо ажъ $1996.00.

И той чоловѣкъ ще хоче якйсь монастирѣ будовати и того чоловѣка „Соединеніе" тримае своимъ Духовникомъ!

— **Осифъ Бубнякъ** зъ Lethbridge Alta, въ Канадѣ пише намъ: „Несподѣвана зима. Дня 16 Мая падавъ у насъ сильный дощь а 17-го и 18-го падавъ снѣгъ безъ перестанку а вѣтеръ бувъ такій та заверюха, що декотрй домы до половины стояли въ снѣгу такъ що не дай Боже було зъ хаты выйти. Тай въ хатѣ сидѣти неприемно дивлячись на такй снѣги при кôнци Мая".

Спростоване.

Въ оголошеню жертводателѣвъ на руску бурсу въ Н. Санчи умѣщенôмъ въ послѣднымъ числѣ „Свободы" зайшла маленька помылка а именно: О. Улицкій не давъ вôдъ себе $3.74, але $1.74, а п. Михайло Пôдбережнякъ давъ $2.00.

Дальшй жертвы просимо высылати на адресъ.

Rev. N. Strutynski.
Box 375.
Olyphant, Pa

„SVOBODA"
(LIBERTY.)
The Little Russian Weekly, published every Thursday by the Svoboda Publ. Co., 111 Lackawanna Str., Olyphant, Pa.

Established 1893.

Advertising rates furnished on application.

Entered at Olyphant, Pa. Post Office as Second Class Matter.

„Свобода"
часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Р. Н. Союза", выходить що тыждня въ Четверъ и коштує:

Въ Америцѣ на рокъ $2.00
„ „ „ пôвъ року 1.00

Оплачувати газету треба все-гда зъ горы (напередъ).

Грошѣ треба посылати въ реєстрованôмъ листѣ, або черезъ експресовый, або почтовый money order (мони ордеръ). Money order, то є карточку, котру достаетеся вôдъ почтаря або агента на експресовôмъ офисѣ, пôшлѣть намъ, бо безъ того мы не годнѣ грошей дôстати.

Адреса:
„SVOBODA"
111 Lackawanna Str.,
OLYPHANT, PA.

Хто хоче, щобы его адресъ змѣнити, мусить подати намъ, кромѣ нового, также свôй старый адресъ.

Безъименныхъ дописей не приниманмо.

Хто хоче, щобы те, що напише, было друковане въ „Свободѣ" въ Четверъ, мусить прислати рукопись до Олифанту найдальше въ Суботу вечеръ.

Поодинокі числа „Свободы" можна купити у:
A. Wasserman,
29. Clinton Str., New York, N. Y.

Першій гр. кат. руській жѣночій монастырь.

Дамаскинъ, Францѣшокъ Поливка, хрещеный въ латиньскôмъ обрядѣ, зъ роду Чехъ, бувшій шпитальный оглядачь хорыхъ, опôсля монахъ чина св. Василія, славный канадійскій місіонарь, фалшованый епископъ и докторъ медицины, гандлярь бальсаму св. о. Николая, звѣстный зъ своеи душпастырскои працѣ и господарки въ Сполученыхъ Державахъ а теперѣшный духовникъ „Соединенія" засновуе, якъ звѣстно,жѣночій монастырь! Будучѣ сестры монахинѣ мають бути подѣлени на хоральнѣ и ляички. Першѣ суть учительками и вышшими наглядачками хорыхъ, а щобъ могли бути приняті до монастыря мусять по щось доконче мати добрый голосъ, укôнчити школу (яку?) зъ добрымъ успѣхомъ и бути статочного характеру. Ляички призначенѣ до простыхъ робôтъ домашныхъ, а вымагае ся вôдъ нихъ,щобъ умѣли трохи читати и вели ся морально. Подания для хоральныхъ сестеръ-монахинь мають кандидатки написати власноручно въ якôй небудь мовѣ, а якъ знають то по руски. Першою игуменею, настоятельницею першого гр. кат. руского жѣночого монастыря Василіянокъ мае бути преподобна мати Теофіля. Въ Windber, Pa. мае бути головный осѣдокъ монахинь а зъ вôдтамъ мають они засновувати монастырѣ по всѣхъ бôльшихъ рускихъ громадахъ, де будуть учити дѣтей и въ той способъ пôддержувати руску народнôсть и рускій обрядъ.

Все се дуже красно и похвально, але въ тôмъ усѣмъ є оденъ сучокъ и то досыть значный а нимъ є сама особа Д. Д. Поливки. Єсли о. Поливка думае бути головнымъ директоромъ и учителемъ жѣночого монастыря то мы напередъ кажемо, що цѣль: пôддвигнене руского обряда и рускои народности цѣлковито схиблена. О. Д. Поливка мусѣвъ бы самъ перше учити ся по руски поправно писати и граматично высловлювати, щобы потрафивъ тои штуки научити другихъ а ще до того тыхъ, що мають колись стати просвѣтителями рускихъ дѣтей. Рускій обрядъ не може интересуе о. Поливку, бо знаемо, що вôнъ вôдправлявъ С. Божй въ латиньскихъ фелонахъ а и причащавъ по латиньски. О. Д. Поливка чужій Русинамъ. Вôнъ собѣ Чехъ, значить зайда помѣжъ нами, то чомужь бы ему не вôльно було приймати до монастыря дѣвчатъ чужои народности. Вôнъ не уважавъ за вôдповѣдне подати до публичнои вѣдомости хто належить до управляючои рады монастыря, хто мае учити монахинѣ, хто се та преподобна мати Теофіля, взгалѣ зъ вôдозвы о. Поливки не знаемо нѣчо про той монастырь, але за те знаемо ось таку преважну рѣчь, що кожда кандидатка до монашого житя мае подата на письмѣ до о. Поливки, въ якôмъ станѣ суть еи родичѣ, чи бѣдні чи стоять матеріяльно добре! Поки що не подаемо бôльше нашихъ замѣтокъ про той першій монастырь, скажемо лишь только на закончене, що мы, особисто, противнѣ тому, щобы до монастыря вступали нелѣтнѣ дѣвчата, котрі ще не знають житя а власне того житя мають колись учити другихъ. Зъ такихъ бувають неразъ моральнѣ и фізичнѣ калѣки, що ненадають ся цѣлковито до выхования дѣтей.

Ст. М-ръ.

Вôдповѣдь на „Возваніе" головного уряду „Общества Русскихъ Братствъ."

Головный Урядъ Обчества взываe мене щобы я выяснивъ 5 питанъ и на нихъ вôдповѣвъ. Длятого я радо вôдповѣмъ на тотй пытаня, щобы всѣ члены Обчества могли скорше розсудити по чіёй сторонѣ правда.

1.) На Головной конвенціи въ Шенандорѣ. (гляди "Правда" ч. 22. 1902) ухвалено по $5.00 денно и тикетъ, Гол. предсѣдателеви и заступникови, и др. Предсѣдатель І. Смитъ, зрѣкъ ся рôчнои платнѣ, але до нынѣ не зрѣкъ ся $5.00 денно и тикету, если де є-де або иде въ справѣ „Обчества", бо тое не було оголошено въ жаднôмъ справозданю анѣ въ урядовôмъ письмѣ!

2.) Єще разъ повторяю и протестую, що только одна Головна конвенція мае право назначати або пôдвысшати Урядникамъ пенсіи, бо головна конвенція не дала права двомъ тромъ урядникамъ, ухвалювати пенсіи для котрого небудь зъ урядниковъ, бо коли Гол. конвенція ухвалила для гол. секретаря $25.00 пенсіи рôчнои и по $5.00 вôдъ кождого нововступившого братства, то она вже надъ тымъ добре ся застановила, и тôлько гол. конв. могла бы ту ухвалу знести або змѣнити. Длячогожь головный секретарь на конвенціи не зрѣкъ ся тои малои пенсіи, або чому не зажадавъ бôльше; видно що вôнъ на то приставъ!

3) Взываете мене, абы я выказавъ, чимъ органъ Об. понижае релігію, але я васъ господинове головний урядники отъ „Обчества" запытаю и прошу менѣ доказати, хто въ васъ учить релігіи, божь и „Обчество" и органъ „Обчества" мають бути (?!) релігійні! Чи може о. Товтъ, що примѣромъ въ ч. 15. стор. 2. »Правды« зъ 23. апрѣля, по самôмъ Празнику Пасхи 13 разôвъ уживъ слова „дурень", 2 разы „оселъ", 1 разъ „дарданскій", „баранiй", „трубы", „рогъ", 3 разы „сомаръ" и т. д. А если вмѣете по руски читати, то загляньте до св. Письма (Ев. св. Мафтея гл. 5, стихъ22,) а тамъ стоить: „Яжь вамъ глаголю (говорить Христосъ), хто сердить ся на брата своего безъ причины, на того буде судъ; а хто скаже на брата своего: Рака на того буде громадскій судъ; Хтожь скаже „дурню" огонь пекольный!!" Чи може головный духовный управитель, котрый въ »Правдѣ« ч. 18, стор. 2. въ посланію замѣсть учити, щобы люде молили ся, були тверезыми, ходили до церкви — захвалюе и радить читати царославный „Свѣтъ"? Чи може „Правда", котра (для лѣпшого свого бизнесу) въ кождôмъ числѣ безчестить всѣхъ нашихъ священниковъ и ширить сварнѣ и незгоды помежи людьми, замѣсть ширити любовь христіяньску! А хтожь якъ не тй священники, котрыхъ безчестить органъ „Обчества" пôдтримують мѣжъ нами релігію и суть учителями Божого Слова? А „Правда" зневажовчи тихъ священниковъ понижае тимъ самымъ релігію. Розсудѣть самъ, зъ кого народъ мае брати приклад релігійности, чи вôдъ тихъ священиковъ, чи може вôдъ Гладика?

4) Понеже я згоры знавъ, що „Правда" була бы не выдрукувала моеи дописи, длятого я заславъ до „Свободы". бо „Свобода" стоить за справедливостію и за робôтниками, а не за міліонерами анѣ за шляхтою. Впрочѣмъ я не беру „Правды" тожь и до нея не пишу.

5.) Єслибъ я бувъ знавъ що въ Обчествѣ були вже непорядки въ часѣ мого вступленя въ мартѣ б. р. то я бы небувъ вступавъ, але я незнавъ, бо жадныхъ справозданъ касовыхъ почавши вôдъ кôнця Новембра 1902, ажь до 29 Апрѣля 1903 небуло цѣлкомъ оголошено въ „Правдѣ", то не тôлько я, але и всѣ члены „Обчества" незнали, якъ ґаздують Урядники въ „Обчествѣ".?

Я вôдповѣвъ на вашй пытаня, а теперь прошу менѣ вôдповѣсти на мои:

1) Чи головна конвенція въ Шенандорѣ ухвалила $50.50, абы дати Slov. v Amer. за оголошене?

2) Чи головна конвенція ухвалила $50.00 на організоване братствъ коло Ню Йорку и хто взявъ тй грошѣ?

3) Послѣдне справоздане касове зъ розходôвъ за февруаръ було оголошене въ „Правдѣ" ажь 30-го апрѣля, и чому въ розходѣ немае друковано кôлько „Обчество" заплатило за „Правду" въ февруару. Чи може „Правда" также зрекла ся пенсіи?

4) Чому до днесь нема жадного справозданя касового зъ розходу за марець? Чи небулo жадного розходу?

5) Єсли члены „Обчества" платять що мѣсяця, то Урядъ мае также що мѣсяця оголошувати справоздане зъ приходу и розходу, (a § 24 того внасаня).

Отже чому въ маю не оголошено справозданя приходу и розходу за апрѣль?

6) Вѣдомо, що вôдъ гол. конв. приступило до Об. трийцять кôлька братствъ (хоть по бôльшой части дуже маленькй) и на пôдставѣ конв. гол. секретарь мавъ побрати въ нидгороду по $5.00 за кожде братство. Вже рôкъ минае и въ справозданю касовôмъ не було оголошено кôлько вôнъ побравъ, чи може также зрѣкъ ся?

Наконецъ заявляю, що нєбою ся вашой грозьбы, що хочете мене позбути ся зъ „Обчества", розумѣе ся за тое, що я першій вôдважив ся сказати вамъ правду въ очи! Але не за святу правду, але не за Ню-Йорску, я днесь готовъ свое житє положити, и теперь взываю васъ, докажѣть менѣ котрый параграфъ статутôвъ я переступивъ. Бо для мене и для цѣлого „Обчества" также статуты суть правомъ, и если вы схочете менѣ робити кривду, то я зô статутами въ рукахъ буду де инде глядати справедливости.

Jersey City 27. мая 1903.

Дмитро Ванько,
членъ „Обчества Р. Б.".

„Умѣєшь щипать, такъ выщипывай собственны сѣдины."

Пословица.

Ту пословицю мы стосуємо до о. Товта, котрый вôдъ якогось часу взявъ ся щѣпати людей. А передамъ еи въ велико-рускôмъ языцѣ длятого, бо о. Товтъ не порозумѣвъ бы нашои хлопской, рускои бесѣды, котру такъ щиро ненавидить.

Сю пословицю наводимо зъ нагоды его вôдповѣди намъ въ московфульскôй „газетѣ", де ему здае ся, що насъ „чистить" до ґрунту. Мы писали, що вôдзначене о. Товта не мае ширшого значѣня, та що его вôдзначили за те, що вôнъ зрадникъ. Й поправдѣ, що може мати за значѣне для насъ Русиновъ особисте вôдзначене о. Товта? Цѣла парада, яка зъ тымъ вôдзначенемъ була получена, выглядала на комедію, яку могли бысьмо знайти и у азійскихъ народôвъ. Читаемо на примѣръ у одного подорожника таке (пишемо по велико-руски, абы насъ о. Товтъ зрозумѣвъ): „Ему напялили на голову колпакъ изъ картона съ разноцвѣтными лоскутками, посадили на осла, лицомъ къ хвосту, за который повелѣно было ему ухватить ся руками — и такъ водили его съ музыкой при стеченіи всего населенія по всѣмъ улицамъ Астрабада."

Ось и вашa парада, о. Товте! Такъ намъ принаймѣ она представляє ся! Астрабадъ — то вашй Wilkes-Barre, а хвостъ — то ваша корона! Мы бо думаемо, що Алеутска епархія не дуже далека вôдъ азійскихъ обычаѣвъ. Щожь бо є Алеуты? Ескімосы. А яка раса? Въ великôй части монгольска. Звôдки о. Товтъ? Зъ Мадярщины. А Мадяре чижь не Монголы?

Але о. Товтъ, що такй славный „догматическій и историческій произведенія" понаписувавъ (диви Свѣтъ 7 Мая 1903) не поверить намъ. Вôнъ себе мае за щось лѣпшого! Цѣлажь препрѣ „панславістична" менажерія приглядалась его актови „вôдзначеня". Отожь и е! Гмъ! менажерія! Коли такъ, то о. Товтъ мае себе за „слоня" въ цареславной місіи. Ґратулюемо ему и цѣлôй місіи. Певно, „слоня" треба було укоронованы! Але и не завидуемо о. Товтови, бо ось що читаемо у одного московского профессора:

„Изъ стада животныхъ многокопытныхъ у насъ водится одна свинья; но въ жаркихъ климатахъ водятся гиганты звѣринаго царства: бегемотъ, носорогъ и слонъ, принадлежащіе къ этому же отряду........ Черты родственного сходства у свиньи и слона не подлежатъ сомнѣнію........... Увеличите свинью разъ въ 50 то, безъ сомнѣнія, отыщете между ею и слономъ нѣкоторое сходство. Понятно, что у такой громадной свиньи, при очень короткой неповоротливой шеѣ не позволяющей ни опускать головы, ни подымать ее, подвижной пяточекъ долженъ былъ вытянуть ся въ длинный подвижный хоботъ (величество рыло; мы кажемо: труба)....
Уши у слона, ...
свиньи, болтаю...
ронамъ; глаза н...
и зо рта торчат...
мадные бивня...
стая кожа слон...
крыта шерстью,
очень напоминае...

Такій слонь. ...
думае, що стано...
мѣжь царославни...
ке, якъ слоня до ...
ныхъ"? А если ...
тысячь разъ ґрат...
Одна рôжниця, и ...
велика, заходить ...
Товтомъ а слонь...
що о. Товтъ выпу...
себе ѣдь, чого слон...
бить. Въ тôмъ зôн...
ный до анчарового ...
о котрôмъ такъ пи...
ный поетъ Пушкин...

„Ядъ каплетъ сквозь ег...
Къ полудню ростопясь ...
И застываетъ ввечеру ...
Густой, прозрачною смол...
Къ нему и птица не ле...
И тигръ нейдетъ; лишь вих...
На древо смерти набѣж...
И мчится прочь уже гле...

Радуйте ся о. Т...
паки реку, радуйте...
дуйте ся, що муси...
ѣдь приpôвнати до ...
го дерева, котре по...
деревомъ смерти! ...
Товтъ розбѣсивъ ся ...
краснôмъ мѣсяци, ...
то и тому не диву...
Въ него истинкты т...
у саранчѣ альжи...
котра кладе свои ...
мѣсяци маю. Та ...
сумнѣваемъ ся, чи ...
чокъ, якй кладе о...
вылупить ся много ...
славнои" саранчѣ. ...
вже за розумный, ...
тѣвъ тй яечка в...

Украинець и ре...

На що суть австрі... зулѣ въ Амер...

Коли панове пооб...
ли касы галицкй а ...
повтѣкали до А...
тогды австрійскй ...
въ Америцѣ сидѣл...
Коли шерифы безъ ...
шои причины поуби...
смерть и покалѣчил...
нерôвъ, австрійскихъ ...
жанъ, коло Lattimer ...
и тогды австрійскй ...
лѣ сидѣли тихо.

Але коли пріипов...
мерики Русинъ (Б...
зъ Роздѣля), щобы з...
пару центôвъ на бѣд...
кôвь въ старôмъ краю, ...
гды конзулѣ австрій...
разу пробудились, н...
ли уши и зажадали, ...
згаданый колекторъ ...
ся до нихъ и здавъ „...
колъ", якъ вôнъ ...
безъ ихъ позволеня ...
тись збирати тутъ въ ...
нôй Америцѣ офѣры ...
ску церковь! Єсли ...
че зложити „протоко...
обѣцяють его пере...
„руки справедливо...
Чижь не щасливй т...
стрійскй горожане, ...
ють въ Америцѣ ...
конзулѣвъ?!

Що чувати въ свѣтѣ.

— **Почтовый** скандалъ у Вашинґтонѣ, про котрый мы доносили свого часу, набирае чимразъ большого розголосу и росте, крѣпшае зъ кождымъ днемъ. Кромѣ звѣсного Джемса Н. Тайнера, выгнано вже зо службы або увязнено богато высокихъ урядниковъ зъ департаменту почтъ. Така доля стрѣнула передъ кользкома днями такожь и Е. В. Мейчена, ґенерального суперинтендента вольнои системы доставы листовъ (фрі делизері). Мѣжь иншими доказали ему, що взявъ вôдъ одного пôдпріемства 22 тысячѣ доляровъ за те, абы завѣвъ въ почтовыхъ скринкахъ патентованый замокъ. Пôдпріемцѣ, котрй фабрикували тй замки, заробили на тôмъ интересѣ сотки тысячь доляровъ и подѣлили ся зъ паномъ суперинтендентомъ. Такихъ и тымъ подôбныхъ надужить, мальверзацій та неправильностей довершивъ вôнъ цѣлу копу. За те усунено его зъ уряду и потягнено до судовои одвѣчальности. Ґенеральный почтарь Сп. Державъ, п. Пейнъ, заявивъ, що близького кôнця скандалôвъ не видить, бо чимъ дальше въ лѣсъ, тимъ больше деревъ, а чимъ довше провѣрюе и еґзамінуе всѣлякй почтовй справы, тымъ бôльше находить надужить и неправильностей. Слѣдами Мейчена йшло богато урядниковъ, а всѣ они обкрадали державу безъ пощадно. Деякй „доробили ся“ на тôмъ великого майна, та теперь надходить часъ покуты. Незабаромъ знову мае бути увязненыхъ колькадесять панковъ.

Є се оденъ зъ найпоганѣйшихъ скандалôвъ въ исторіи Сп. Державъ, хочь не можь его назвати незвычайнымъ. Пôдъ правлѣнемъ капіталістовъ и середъ капіталістичного устрою, такй скандалы належать до частыхъ появъ, а будуть они практикувати ся такъ довго, доки нарôдъ не вôддасть правлѣне до рукъ своихъ правдивыхъ представителѣвъ. Вôдъ людей, котрй маютъ на метѣ свое добро и свою калитку выключно, не можь надѣяти ся нѣчого лѣпшого.

Робôтники зъ Омага, въ Небрасцѣ, доказали наглядно, що въ борбѣ зъ капіталістами можна иногдѣ клинъ клиномъ выбивати. Передъ кôлькома тыжнями выбухъ въ тôмъ мѣстѣ великій страйкъ вôзниковъ, зъорґанізованыхъ въ сильну робôтничу юнію. Страйкъ бувъ дуже не по нутру капіталістамъ, тому ужили въ борбѣ зъ робôтниками найстрашнѣйшого оружа, котре звѣсне пôдъ назвою „инджьонкшенъ“, себъто судовои зобороны. Нею звычайно забороняе ся шкодити интересамъ капіталістовъ въ якій небудь способъ и такъ вяже ся робôтниковъ, що они не маютъ найменшои свободы дѣланя, тай найчастѣйше програють страйкъ. Въ Омага, Небр. не пôшло одначе, такъ легко панамъ капіталістамъ. Ту робôтникамъ прійшла до головы щаслива гадка покористуватись тою самою забороною и безъ ганя взяли ся до дѣла. На аплікацію Дж. Ейсера, адвоката робôтничихъ юній выдавъ дистриктовый судія Дікінсонъ (чоловѣкъ приязный робôтничôй справѣ) „инджьонкшенъ“ противъ капіталістовъ, котрымъ звязано ихъ еще больше якъ робôтниковъ. Забороняе вôнъ капіталістамъ вôдбувати засѣданя и мітинґи, якй маютъ на цѣли шкоджене робôтничимъ юніямъ. Грозить великими карами, коли схочуть бойкотувати або выганяти зъ працѣ юнійных робôтниковъ за те, що належать до юніи. Забороняе уживати грошей въ цѣли шкоджене юніи або на пôдкупство юнійныхъ урядниковъ, а въ кôнци дуже строго забороняе спроваджувати якихъ небудь робôтниковъ зъ сусѣдныхъ краѣвъ, щобы при ихъ помочи знищити истноване або пôдкопувати значѣне робôтничихъ орґанізацій. — Коли выдано сю заборону, капіталістичнй часописи наробили великого „ай-вай“. немовъ-би наближавъ ся конець свѣта. Се варварство, кричать они на цѣле горло, кидане чесныхъ людей на поталу лютои товпы! А на те вôдповѣдаютъ имъ робôтничй ґазеты: „Нѣчо, нѣчо, се природна рѣчь. Робôтники ужили того самого оружя, котрымъ воюють капіталісты. Мы лишь выбиваемъ клинъ клиномъ.

— **Російскй** революціонеры знову зґладили зъ сего свѣта одного ката народа, котрый въ имени и для добра царя не вагувавъ ся мучити та убивати тысячѣ людей. Симъ разомъ упавъ жеребъ на ґенерала М. Богдановича, ґубернатора Уфы, и... вже больше нема его въ живыхъ. Про смертъ сеи царскои собаки такъ телеґрафують до американьскихъ дневниковъ:

„Коли ґенералъ ґубернаторъ М. Богдановичъ переходивъ оногды черезъ публичный огородъ мѣста Уфы, въ одной тѣнистой алеи напало на него двохъ невыслѣдженыхъ доси людей тай 9-ма стрѣлами зъ револьверовъ убили его на мѣсци. Причиною убійства була месть. На его бо приказъ застрѣлила минувшого року жандармерія пôдчасъ робôтничихъ заворушень въ мѣсточку Статускъ 28 осôбъ а покалѣчила 50. Кромѣ того мавъ вôнъ славу чоловѣка жорстокого, що мучивъ по тюрмахъ богато людей и топивъ въ крови поступовй змаганя народа. За се стрѣнула его заслужена кара.“

— Такъ мстить ся російска интеліґенція за кривду свого народа, а мѣжь тымъ и маса народа ворушить ся чимразъ частѣйше, намагаючи-сь скинути зъ себе тяженьке ярмо. Берлиньскій дневникъ „Lokalanzeiger“ одержавъ шифровану депешу, що въ саратовской ґуберніи выбухли грôзнй хлопскй бунты. Хлопы зъорґанізували ся въ сильнй ватаги и граблять та палять дворы, убиваютѣ помѣщиковъ и допускають ся численныхъ жорстокостей. Звѣсно, що широкй кругй простого народа маютъ свôй способъ мести, способъ грôзный и чорный, якъ чорною е душа російского деспотизму, котрый доводить ихъ до сего.

На мѣсце розруховъ выслано вôйско.

Повстане въ Македоніи обняло вже цѣлый край и росте, крѣпшае зъ кождымъ днемъ. Найбôльше кровавй боѣ маютъ ся теперь вести надъ озеромъ Пресбе въ охресности мѣсточка Смердешь, де дня 21. мая погибло 160 повстанцѣвъ. Въ 5 днѣвъ опôсля зведено тамъ другу битву, въ котрôй полягло 17. Македонцѣвъ и 3 Турковъ.

Минувшого тыжня напавъ оденъ вôддѣлъ ворохобниковъ на турецку крѣпость въ Плогинѣ и знищивъ еѣ при помочи динаміту. Въ борбѣ, яка опôсля повстала мѣжь турецкимъ вôйскомъ и ворохобниками, тй послѣднй були поборенй и спонуканй до утеки.

— Американьскій конзуль въ Туреччинѣ, п. Лейшменъ, доносить до Вашинґтону. що неправдою е, будьто-бы Турки допускали ся рôжныхъ звѣрствъ въ Македоніи. Противно, поведене Турковъ и турецкихъ властей е досить людяне, але наколи Македонцѣ схочуть дальше воювати при помочи динаміту, то буде зле зъ ними. Розяренe турецкого населеня дôйде тодѣ до найвысшои точки и по цѣлой Македоніи попливуть рѣки кроки. Терпеливôсть Турковъ е велика, але и месть бувае страшною.

Донесеня американьскихъ часописей зъ минувшого тыжня, будьто-бы Туреччина выповѣла вôйну Болгаріи, не потверджують ся. Звѣсно лишень, що вôдносины мѣжь тыми державами сильно напруженй, але до вôйны мабуть не прійде. Туреччина побоюе ся забрысти въ нову халепу, зъ котрои Богъ знае, чи выйшла-бы цѣло. Впрочѣмъ розумѣе она добре, що абы й поборола невеличку Болґарію, то не мала бы зъ сего нѣкого хôсна, бо Росія, Австрія и прочй державы не дали-бы еи взяти анѣ однои пядь землѣ зъ болгарского княжества.

Зъ симпатіи для поневоленыхъ и давленыхъ Мадярами Хорватовъ уряджено минувшого четверга доволѣ голоснй противъ-мадярскй демонстраціи въ кôлькохъ мѣстахъ Краины. Въ Люблянѣ прим. демонструвало до 10 тысячь люда середъ стрѣляня въ воздухъ и выбиваня вôконъ въ домахъ Мадяровъ.

„A LIE HAS NO LEGS“.

[„Брехня не мае нôгъ“]

Англійска пословиця.

Въ передпослѣдный вторникъ рознеслась вѣсть по Ню-Йорку, що Гладикъ набивъ свого приятеля Коду а Кода подеръ ковтъ на Гладикови. Якъ тамъ не было, одно знаемо певно, що тй два „найбôльшй християне“ въ Америцѣ добре потермосили одинъ другого. Отъ до чого веде ихъ наука! Такъ набухали ся своеижь власнои „Брехнѣ“, що ажь мусѣли битись! Та яка ихъ „казета“, таке приятельство и любовь! Добре ще, що такъ вчасно побили ся. Збаламученй ними люде можуть скорше провидѣти и зобачити своихъ „найбôльшихъ“ учителѣвъ, якими они е. „Брехня“ не мае нôгъ“, хотяй, якъ завважавъ Наполеонъ, она перша входить въ отворенй дверѣ. „Отвори, сказавъ цѣсарь, дверѣ правдѣ и лжи, а ложь перша ввôйде“, а М. С. Fleury додавъ таке: „Такъ, Ваша цѣсарска мосте, Вы маете слушнôсть; брехня перше входить, та правда входить певнѣйше“.

Недовгій часъ, а нашй люде пôзнають, що „Брехня“ е „брехнею“, хотьбы ту брехню пôдтримували таки „свѣтила“, якъ мадярскій „гонведъ“ о. Товтъ и американьскій сальоніста о. Обушкевичь.

Церковь Пресв. Дѣвы въ Скрентонъ, Па.,
въ котрôй посвячене иконостаса вôдбулось минувшои Суботы. Церковь тая записана на ирского бискупа.

„Салдатики!“

Малюнокъ изъ селяньскихъ розруховъ на Украинѣ.

Написавъ В. Деде.

Ранокъ сѣрый, холодный, мартовській ранокъ. Хмары темнымъ, густымъ дымомъ нависли надъ селомъ и незграбными, величезными клубками низько повзуть куды-сь далеко-далеко. Сѣче пронизуватый, тонкій дощикъ и срѣбластымъ порохомъ покрывае и хаты, и землю и жовтозелену травичку, що з'явилась зъ пôдъ снѣгу.

Въ кôнцѣ выгону села, на самôй дорозѣ стоить велика громада селянъ и чого-сь чекае. Худй, блѣдй лиця, ихъ похмурй и болѣстно сердитй очи дивлять ся куды сь у поле за невеличкій лѣсокъ, де ховаеть ся шляхъ изъ села. А зъ села, то по одинцѣ, то купками, все пôдходять люде, — чоловѣки, дѣти, бабы, навѣть старй дѣды. Пôдходячи, дивлять ся на лѣсокъ и похмуро пытають:

— Нема ще?

— Нема! Щобъ ихъ и до вѣку не було.

Стоять бôльше мовчки, перекидуючись короткими словами, та иподѣ тихо заплаче яка баба. Але еи заразъ же зупиняють, суворо заспокоюючи:

— Каже-жь тобѣ дядько Явтухъ, що нѣчого не буде... Годѣ...

— „Не буде“... А якъ стрѣляти муть? Онъ у Кавунôвцѣ...

— Ст!... Мовчи краще!... И безъ твого плачу тутъ... гôрко .. Стрѣляти муть, то й муть... Однакъ зъ голоду здохла-бъ....

— Дѣти-жь у мене...

— И дѣти повытягувались бы...

Въ громадѣ трохи роступають ся и до бабы пôдходить невеличкій, сухенькій чоловѣкъ въ рудôй рѣдкôй свитѣ.

— Плаче?... Боить ся? — повертаеть ся вôнъ до всѣхъ, ледве-ледве усмѣхаючись доброю, ясною усмѣшкою.

— Стуѣляти муть каже... — одповѣдае хтось похмуро и не твердо.

— Хм... — не кидаючи усмѣшки, дивить ся чоловѣкъ на бабу твердымъ, яснымъ поглядомъ.

— У Кавунôвцѣ трьохъ убили — знову схлипуе баба, дивлячись куды-сь у бôкъ червоными заплакаными очима и видно, якъ чистй сльозы котять ся по глибокимъ зморщкамъ худого, негарного лиця и падають на подрану свиту.

— Не бôйсь, Ярино, не стрѣляти муть — тихо й не усмѣхаючись уже, говорить Явтухъ и щось таке тверде, ненарушиме нѣбы свѣтить ся на його маленькому гостренькому лицѣ, що не тôльки бабѣ, а й усѣмъ стае яко-сь лекше и, здаеть ся, що й справдѣ не стрѣляти муть.

Балачки зтихають, потôмъ знову де-сь вырываеть ся гôркій, неупинный плачь, повный муки и страху передъ тыми, кого тутъ чекають, якй маютъ стрѣляти. И знову Явтухъ иде туды, знову чуеть ся його твердо-спокôйный голосъ, и знову на якій-сь часъ стихають и плачѣ и балачки; и тôльки чути, якъ де сь на селѣ вие голодна собака, мовь пророкаючи що сь страшне, холодне, тяжке.

Але не плачѣ сѣ, нѣ сей понурый, мокрый ранокъ не можуть зôгнати зъ Явтухового лиця того спокою и твердои вѣры, що свѣтить ся въ сихъ маленькихъ, сѣренькихъ очахъ, що мовь спѣвае въ сьому трохи розбитому голосѣ, що твердо дивить ся зо всеи трохи, згорбленои постатѣ. И всѣ вѣрять, хотять вѣрити йому. И нѣхто вже не дивуеть ся тому, нѣхто не пытаеть ся, якъ то такъ стало ся, що сей Явтухъ, якого мало навѣть примѣчали въ селѣ, теперь мовь староста, або старшина мѣжь ними.

А стало ся се якось зовсѣмъ несподѣвано. До вчорашнього дня жило собѣ село якъ и перше: голодували, хорѣли, умирали; хиба що вôдзначало ся теперь тымъ, що стали ходити якй-сь чутки мѣжь селянами, нѣбы скрôзь встають мужики на пановъ и вôдбирають собѣ ихню землю. Але тôльки й того; говорити, говорили а щобъ самымъ зробити, — чого-сь не робили, а якъ ходили до пана Партнера въ економію на роботу за 10 к. у день, такъ и теперь поневѣрялись; ѣли въ тыждень разъ яке сь варево изъ самои воды та двохъ-трьохъ картофлинокъ чоловѣкъ на пять, ховали мертвыхъ десятками на день, та про себе зъ ненавистю лаяли и Партнера, и земського начальника, навѣть самыхъ себе.

М 66

(Дальше буде).

Справы „Союза."

Головный Урядъ „Р. Н. С." на роки 1902—1904.

Головный предсѣдатель — о. М. СТЕФАНОВИЧЪ, 619 Carson Str., Pittsburg, Pa.
Головный секретарь — С. ЯДЛОВСКІЙ Box 76, Jersey City, N.J.
Головный касіеръ — АЛЕК. ШАРШОНЬ, 524 Pine & Franklin St. Shamokin, Pa.

Ихъ заступники:
Мѣсто-предсѣдатель.....М. Кравчишинъ NORTHAMPTON, PA.
Заст. касіера.....И. Глова EXCELSIOR, PA.

Радиі:
М. Туркъ.....Priceburg, Pa.
Мих. Пачута.....Mt. Carmel, Pa.
Діон. Голодъ.....Jersey City, N. J.
Мих. Грацонь.....McKeesport, Pa.
Андрей Добошъ.....Lansford, Pa.
Ив. Сабатъ.....Yonkers, N.Y.

Ихъ заступники:
Ал. Горбаль, Мих. Югасъ, К. Кобаль, А. Валевскій, Ник. Добровскій.

Контрольна комисія:
о. Н. Подгорецкій, box 31, Jersey City, N.J.
К. Кирчовъ, 140 Essex Str.,
Ив. Гардый, Trauger, Pa., Westmorel. Co.

Квітъ.

Отсимъ стверджую, що вôдобравъ ємъ зъ касы Рускаго Народного Союза посмертне по бл. п. о. Антонію Бончевскимъ въ сумѣ $600. словами шесть сотъ доляровъ.

Олифантъ, Па. дня 26 Мая 1903.
И. Арданъ адміністраторъ.
СВѢДОКЪ: о. Н. Струтинскій.

Квітъ.

$111.20 Duquesne, Pa. May 28 1903.
Received of The Little Russian National Union of America One hundred eleven dollars and 20 cents, payment in full for funeral expenses of John Markovich.
C. W. Allebrand, undertaker.

Рухъ въ вôддѣлахъ Р. Н. С.

Безъ вступного.

Братство св. АА. Петра и Павла въ Carnegie, Pa. вôддѣлъ въ Союзѣ 55, буде принимати въ мѣсяцю Юнію 1903 року новыхъ членôвъ безъ вступного.

Хто еще не належить до нашого братства и до Союза, нехай не тратить доброи способности.

На послѣднôмъ мітингу выбрало братство св. Петра и Павла въ Carnegie, Pa. нового предсѣдателя а именно Гната Турка. Въ нашôмъ братствѣ пануе якъ найбôльшій спокой и згода.

Гнатъ Туркъ, предсѣдатель, Арсеній Патрошь, секретарь.

Дальшѣ жертвы на руску ленковску бурсу въ Новôмъ Санчи, Галичина, зложили слѣдуючи:
Юрій Подсадочный зъ Jersey City, N. J. 5.00
Вже квітована сума $49.25
Зôбрано доси $54.25
Посылайте жертвы на адресу: Rev. N. Strutynsky, Box 375, Olyphant, Pa.

Вôдозва.

Вôдзываюся зъ просьбою до васъ братя Союзане и до васъ любезні читателѣ »Свободы«, и пукаю до вашихъ добрыхъ, щирыхъ, милосердныхъ сердецъ, котрі чують бôль хорого ближнього, котрі вôдчуваютъ нужду голодного, нещастного. Пукаю до тыхъ, котрі знають, що ихъ здоровлє, ихъ сила, ихъ здоровыі плечі и грудь суть днесь — но зарань, за тыждень, за мѣсяць — може якенебудь недуга — ихъ ослабити и знищити и зробити ихъ не... До всѣхъ васъ кличу: поможѣть бѣднôй родинѣ, которой батько и кормитель лежить хорый у холоднôй неопаленôй хатѣ уже семый мѣсяць а недорослѣ шѣсть маленькихъ хлопчикôвъ и мати плачуть голодні надъ нуждою свого кормителя.

Тымъ мученикомъ есть нашъ во Христѣ братъ, по крови Русинъ-Лемко, Теодоръ Варіянъ, родомъ зъ Регетова, повѣтъ Горлицѣ, Галичина. Теперь замешкує въ Linlithgo, N. Y. и есть членомъ Р. Н. Союза. Опущеный безъ всякои помочи, бо мешкае въ лѣсѣ въ компанічнôмъ гавзѣ далеко вôдъ своихъ людей. Фармеры милосердять ся надъ нимъ и часъ вôдъ часу помагали ему, але тое навкучилось уже чужимъ людямъ. Єго нужда не до описаня. Дорогі братя, я бувъ свѣдкомъ сеи крайнои нужды, бачивъ еѣ на власні очи и тому прошу въ его имени: поможѣть братя хто що може; найменча жертва буде вдячно принята. Жертвуйте по пару никлѣвъ а Господь нагородить вамъ за тое въ десятеро. Поможѣть и дайте на медицину хорому а тымъ заспокоите его надѣю едину. Поможѣть маленькимъ хлопчикамъ недорослымъ, котрі еще не годні собѣ заробити на хлѣбъ. Утрѣть сльозы заплаканôй матери, котра находить ся въ роспуцѣ! Братя, сповнѣмъ святый обовязокъ, вôддаймо той довгъ, якій на насъ вкладае наша совѣсть, бо не годить ся смотрѣти намъ сытимъ, одягненымъ на нашого голодного конаючого брата.

На помôчь нещасной родинѣ доси зложили: К. Кирчôвъ $5.00, о. Н. Подгорецкій $5.00. Прошу ласкаво нашихъ Высокоповажаныхъ Отцѣвъ Духовныхъ заняти ся сею справою о сколько можливо та взбудити чуте въ нашихъ братяхъ, щобы поспѣшили хочь зъ маленькою лептою нещасной родинѣ.

Жертвы прошу присилати на адресъ: K. Kirczow, 140 Essex St, Jersey City, N. J.

Jersey City, N. J. May 25. 1903. Костѣ Кирчôвъ.

НАДОСЛАНЕ.

Вôдповѣдь „Правдѣ" и Гладкови.

Вже нераз читали мы злобні дописи въ вашôй „казетѣ", котру дехто зве помыйницею и не дармо, бо она помыла и нашій мѣсии по свяченôмъ. Розплакалась небога на весь голосъ, що сестричне братство св. Ольги робило гостину и запросило въ гостѣ о. Подгорецкого и Тимкевича та инших людей зъ околицѣ а о таке поважне р... анѣ собѣ нѣхто чобота не вытеръ. И чи то по христіяньски?... Такъ есть, по христіяньски. Єсли „редакторъ" не бачивъ якъ люде роблять, коли доготь носивъ, то мы за то неможемо, але теперь мае способнôсть читати и видѣти, що такихъ якъ вôнъ люде межи себе не пускають.

О побожности „редактора" говорити не будемо, бо доводôвъ на тое досыть зô всѣхъ сторôнъ, его вже люде знають. Згадана „казета" пише, що мы скликали до салону кôлька дѣвчатъ. То есть ложь мѣзерна! Тамъ на тôй гостинѣ не було кôлька дѣвчатъ але було цѣле сестричне братство св. Ольги. Розумѣете пане редакторъ? Тай не въ салонѣ то було, бо тамъ есть особна галя на мітинги на першôмъ поверсѣ. Тамъ сестричне братство св. Ольги завязало ся 4 роки тому назадъ, тамъ всегда мало мітинги и мае ихъ ажъ до нынѣ! Ты п. „редакторъ" завязавъ сестричне бр. св. Варвары и такъ само есь тамъ отвиравъ мітинги навить въ тôй самъ день. тôлько поспѣшивъ есь ся о пару годинъ, щобысь мôгъ сестры переповляти. Чи може неправда? Але колись видѣвъ, що бизнесу незробишь бôльше, то перенѣсъ есь ся зъ сестричнымъ мітингомъ до своеи „редакціи" де туманишь дѣвчата якъ можешь и платять тобѣ рентъ. То есть доказъ, що ты не дбаешь о жадне братство анѣ о организацію тôлько о свою кишеню! О дачію честь ты се старей, тôлько своеи шукай, бо ты ей стративъ вже давно. Сестры св. Ольги мали честь и мають и рускому народови ганьбы не зробили, але ты п. „редакторъ" робишь. Знаешь добре, що сестричне братство св. Ольги стоить добре, тобысь го хотѣвъ понизити передъ свѣтомъ, але не твоя на то голова! Що тычать ся грошей, то сестричне братство вôддѣлъ 3-ій не взяло зъ головнои касы анѣ одного цента, але мае свои особні грошѣ, котрі заробило на балю а то $47. Зъ того дало братство и на увязненыхъ страйкерôвъ въ Олифантѣ и на школу руску для дѣтей, котра есть тамъ де була гостина. Сестричне братство давало баль 16-го Мая на дохôдъ школы, а ты п. „редакторъ" що давъ? Що ты доброго зробивъ? Ты зробивъ тôлько, що въ бр. св. Варвары заложивъ есь по $1.00 кары на тыхъ, котрі бы пôшли на нашъ баль, але протоихъ було досыть, такъ що и ваша каса скорыстае зъ нашего балю, єсли буде розказъ выконаный, але не мыслимо. Длячогожъ не подавъ есь тѣ всѣ рускі пѣсни, котрі ся тамъ спѣвали, але лемъ ту едну „Не пора"? Тажъ тамъ ся спѣвало „Христосъ воскресъ", а зъ народныхъ була перша „Миръ вамъ братя", котру ты такъ любишь голосити, але не такъ мыслишь; бо єсли бы собѣ взѣ руки подали, то-ты д...... мусѣвъ бысь утѣкати знова до Мейфилдскихъ лѣсôвъ учитись.

Мы не знаемо звôдки ты п. „редакторъ" дôзнавъ ся о нашôй гостинѣ, коли твôй „репортеръ" Г. Гижа спитый въ салонѣ пôдъ сходами пересидѣвъ. Зъ насъ анѣ одного вôнъ не бачивъ, тожь и не мôгъ лѣпшу справу подати лемъ ложь.

Мы яко гостѣ протестуємо противъ безличнои брехнѣ „редактора" пописанои були въ 16-ôмъ числѣ его „казеты". Мы не бачили анѣ не чули прояксь безбожность, анѣ тамъ горѣвки не було зовсѣмъ, хиба „репортеръ" цивъ горѣвку, тожь мы сливъ, що и кождый еѣ пе.

Ню Йоркъ, Н. Й. Мая 26. 1903.
Н. Парилякъ, Иванъ Лазорчакъ, Григорій Пыртко, Павло Затикъ, Титусъ Пейко.

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАРЬ.

Червень

4	В.	Василиска
5	П.	Михаїла. Ефрозинія
6	С.	Залуш. Симеона, Мелетія
7	Н.	Сошествіє св. Духа
8	П.	Пресв. Тройцѣ. Карпа
9	В.	Терапонта
10	С.	Никити еп.

— **Про** грôзне зелѣзничне нещастє доносять намъ изъ Шаронъ, Па. Коло стаціи Вестъ Мідлсексъ Па. зударили ся два тягаровi поѣзды, а що на однôмъ зъ нихъ находило ся 50 тонъ динамиту, наступила сейчасъ по зударению страшна експльозія, котра знищила обѣ льокомотивы и 26 вагонôвъ. Обслуга поѣздôвъ предвидѣла катастрофу и заздалегôдь повыскакувала зъ вагонôвъ, але сила експльозіи була такъ велика, що помимо значнои вôддали досягнула ихъ и тяжко покалѣчила. Другимъ поѣздомъ перевожено 250 штукъ волôвъ на арѣзъ зъ чого погибло 158 штукъ, експльозія знищила такожь великій кусень зелѣзничного шляху.

— **Мічелъ** президентъ Юніи Сполученыхъ Углекопôвъ, выдавъ вôдозву до майнерôвъ, котрою взываe до добра вôльныхъ жертвъ на будову нагробного памятника для безталанныхъ углекопôвъ, поубиваныхъ въ Латимеръ, Па. дня 10. вересня 1897 року, пôдчасъ страйку майнерôвъ, черезъ помôчникôвъ шерифа. Въ своей вôдозвѣ называе ихъ президентъ мучениками робôтничои справы и бажае, щобы въ 6-тѣ роковины вôдбуло ся посвячене памятника.

— **Страшна** буря, що звеся торнедо, змела зъ лиця землѣ лице мѣсточка Карменъ въ Оклагомѣ, такъ, що не лишивъ ся камѣнь на камени. Три особы втратили при тôмъ жите, а 45 було покалѣченыхъ. Карменъ числило 500 жителѣвъ. Така сама доля мала стрѣнути мѣсточко Маршалъ, Окл. де погибло до 20 особъ.

Телеграмы зъ Небраска доносять: Торнадо котрый скаженѣвъ въ полудневыхъ повѣтахъ державы Небраски, надѣлавъ безлѣчь шкоды и втратъ. Цѣлій оселѣ знищені, комуникація перервана, а звалища и румовища довкруги. Зъ людей погибло 25 особъ.

Подôбні вѣсти надходять такожь зъ Канзасъ. Тамъ мѣжь иншими перемѣнивъ торнадо новъ мѣсточка Клей Сентръ, въ купу румовищь, а въ мѣстахъ Епландъ и Селайне надѣлавъ шкоды на 1 міліонъ 500 тысячь доляровъ. Ту погибло 6 особъ, а до 50 було раненыхъ.

Дня 27. и 28. Мая сказженѣла грôзна буря въ полудневôмъ Огайо. Шкоды великі, богато людей покалѣченыхъ.

— **Майже** цѣле село Сейченъ, шопроньскои столицѣ на Угорщинѣ, упало жертвою огню. Погорѣли хаты, будинки и всѣ господарскі знаряды вразъ изъ припасами збôжа. Кôлька сотъ родинъ лишило ся въ наслѣдокъ того безъ даху надъ головою и средствъ до житя, а бѣда мѣжь ними тымъ бôльша, що нѣхто не бувъ обезпеченый вôдъ огню.

Въ Якубнахъ, спишскои столицѣ, згорѣла церква, школа поверхъ 60 хижъ та господарскихъ будинкôвъ. Ту такожь мало хто бувъ заасекурованый, а около 300 душь погорѣльцѣвъ лишило ся, немовъ середъ воды. Добрі люде зъ сусѣдныхъ сѣлъ присылають для нихъ хлѣбъ, збôже и що хто може, та чи зъ милостинѣ будуть они ситыми?

— **Пересоленый** польскій патріотъ Болеславъ Шварцъ обчислює, будьтобы всѣхъ Полякôвъ жило въ Европѣ 43 міліоны, зъ чого въ самôй лише Галичинѣ е ихъ ажъ 7 міліонôвъ 500 тысячь душь. Мимовôлѣ насуває ся пытане; де той патріотъ подѣвъ 3 міліоны 300 тысячь Русинôвъ котрі тамъ живуть? Чи зъѣвъ ихъ зъ польскою саламахою? Въ дѣйсности всѣхъ Полякôвъ е въ Европѣ около 16 міліонôвъ, зъ чого на Галичину припаде не бôльше, якъ 3 міліоны 700 тысячь. Пересоленый патріотъ не видить одначе сего, зачисляючи до Полякôвъ, кого лишень може. Всѣ такі патріоты страшно короткозорі.

— **Доносять** зъ Украины, що въ селѣ Крипѣ коло Ровного, волиньскои губерніи, выбухъ пожаръ котрый знищивъ 40 господарствъ. Огонь повставъ въ ночи, коли всѣ спали, наслѣдкомъ чого 30 особъ и кôльканадцять штукъ худобы погибло въ огни.

— **Минувшои** Суботы вôдбувъ ся въ Олифантѣ, Па. баль на дохôдъ церкви въ Роздѣлю въ гали п. Петра Грабанѣ. Гостѣ забавляли ся дуже прилично и красно. Зъ балю прійшло доходу около 120 доляровъ.

— **Соціялісты** въ Пенсильвеніи поставили чотырохъ своихъ кандидатôвъ на урядникôвъ стейтовыхъ, якихъ будуть выбирати сеи осени. Кандидатомъ на касіера е Смитъ, капелюшникъ зъ Редингу, Аткинсонъ зъ Филаделфіи кандидатомъ на головного контрольора — а Гейзддрикъ зъ Erie и Лічъ зъ Питсбурга суть кандидатами на членôвъ вызшого суду.

— **327 людей** згинуло, 45,000 безъ даху надъ головою — страта въ грошахъ выносить около 17 міліонôвъ доляровъ — суть наслѣдки великои зливы, повени и огню, які лучились послѣдними днями въ стейтахъ Канзесъ, Айова и Мисури. Найбôльше потерпѣли мѣста Нортъ Топека и Канзасъ Сити. Въ Н. Топека вода 12 до 15 стôпъ глубока плыве головными улицями мѣста. Въ недѣлю вода трохи упала, але не богато, бо дощь не переставъ падати.

— **Англійскій** корабель „Годерсфілдъ" потонувъ минувшого тыжня коло Антверпіи (на побережу Бельгіи), наслѣдкомъ зударения зъ кораблемъ „Уто". Богато подорожныхъ, а мѣжь ними 22-охъ австрійскихъ та галицкихъ еміґрантôвъ, втратили при тôмъ жите.

— **Бувша** австрійска архикнягиня и жена пок. архикняя Рудольфа, а теперь графиня Лонай, розпочала судовый процесъ противъ свого батька, бельгійского короля Леопольда, домагаючись вôдъ него спадщины по своѣй матери, котра выносить 3 міліоны 400 тысячь доляровъ. Король хоче ей дати зъ того лише 120 тысячь доляровъ.

— **Довгій** вѣкъ. Въ Салемъ, Орег. померъ робôтникъ Йосифъ, Бецовъ, проживши 114 лѣтъ.

Въ Юпоръ Сендуски, О. померъ Петро Стенлей, въ 110 роцѣ житя, а лишивъ вдову по собѣ, котра числить 106 лѣтъ. Супруги жили зъ собою 85 лѣтъ.

Американьскі паперы. Юнайтедъ Стейтсъ Дистриктъ Кортъ надъ почтою въ Скрентонъ засѣдае майже кождого дня въ роцѣ и выдае паперы. Хто хоче достати паперы може прійти зô свѣдками до сего корту и достати паперы таки того самого дня. Потреба однакъ повѣдомити о своимъ приходѣ впередъ клярка E. R. W. Searle, Federal Bldg., Scranton, Pa., щобы вôнъ мôгъ все приготовити до переслуханя. 21

Подяка.

Дай Боже, щобы американьска Русь мала якъ найбôльше такихъ сынôвъ якъ п. Юрій Хилякъ, звѣсный сторникъ и готельничій въ Olyphant, Pa. Минувшого тыжня я приѣхавъ зъ Галичины до Олифанту, Па., а не маючи тамъ своякôвъ нѣ знакомыхъ, зайшовъ до п. Ю. Хилика, котрый принявъ, погостивъ и передержавъ мене черезъ кôлька днѣвъ, неначе рôдного брата. Въ чужôмъ краю и мѣжь чужими людьми було се для мене великою пôдмогою и порадою. Щобы хочь въ части вôдвдячити ся за те, на отсѣмъ мѣсци складаю п. Ю. Хилякови и его пов. супрузѣ щиро-руске спасибôгъ.

Клавдій Бачинскій.

НАДСАДЖЕНЄ

є се щоденна недуга мѣжь людьми. Повстає звычайно вôдъ тяжкои працѣ въ наслѣдокъ подвиганя а часто й вôдъ горячки або иншои недуги, котра порапить спôдну оболону такъ, що кишки выходять. Бути надсадженымъ не є соромомъ але за те є прикрымъ и часто небезпечнымъ. Доси зачисляли єѣ до недугъ, котрѣ не дають ся вылѣчити безъ операціи, та завдяки знаню теперь

вылѣчене

належить до певныхъ и въ 90. случаяхъ на 100 недуга нѣколи не поверне. Безъ ножа, безъ болю, безъ операціи, пôдвязокъ и безъ перепоны въ праци вылѣчу васъ дѣйсно. Прійдете лише до мене разъ на тыждень и за 4 до 5 тыжднѣвъ будете здоровѣ. Свѣдоцтва и листы зъ подякою вôдъ многихъ особъ, котрыхъ я вылѣчивъ найдете въ моимъ офісѣ. Увидите тамъ пацієнтовъ вôдъ дитячого до старечого вѣка (обохъ половъ).

Dr. Alex. O'Malley

специялістъ пропуклины, жолудковыхъ и кишковыхъ недугъ.

Має офісы въ Philadelphia, Wilkes-Barre и Scranton, Pa.

Филаделфійскій офисъ: 1409 Arch Str. (Near Broad.), Скрентонскій Burr Building, 134 Washington ave., Вилксберскій 158 So. Washington Str.

Въ Скрентонъ ординує въ кождый понедѣлокъ и вô второкъ вôдъ год. 1 до 8. веч.

Знаменитый лѣкарь заступає д-ра O'Malley-а въ кождôмъ офісѣ; всюда гôдне подиву хемічно-електричне лѣченє и пропуклины и тайныхъ недугъ.

ПАМЯТАЙТЕ!

Я ґарантую вылѣчити кождый случай, якій лишь обовяжу ся лѣчити. Вылѣчу кождый случай пропуклины такъ, що вже нѣколи не поверне.

ВСЯЧИНА.

Чудно єи.

— Бабуню — пытає ся 5-лѣтна дѣвчинка — де мôй батько родивъ ся?

— Коло Кієва, на Украинѣ — вôдповѣдає бабуня.

— А моя мати?

— Въ галицкôмъ мѣстѣ Коломыѣ.

— А я?

— Ты, дитинко, въ Шамокінъ, Па. въ Сп. Державахъ.

— Гмъ, гмъ, се чудно, якъ то мы до купки зôйшли ся и такъ добре познакомили ся изъ собою.

Свѣтъ въ числахъ.

— Обчислено, що наколи-бъ всю плодородну землю, яка є на свѣтѣ, роздѣлено помѣжь жителѣвъ землѣ, то на кожду особу, выключаючи дѣтей, припадало-бъ по 23 и пôвъ акра.

— Рôжнѣ урядники спроневѣрили минувшого року въ Сп. Державахъ и Канадѣ поверхъ 6 міліонôвъ доларôвъ.

— Въ 1902. роцѣ выпито въ Сп. Державахъ 1498 міліонôвъ 910 тысячь 304 ґальонôвъ кавы и 1381 міліонôвъ 875 тысячь 437 ґальонôвъ пива.

— Пôсля найновѣйшои статистики живе на цѣлôй кули земской 534 міліонôвъ христіяновъ, 10 міліонôвъ 800 тысячь жидôвъ, 175 міліонôвъ 290 тысячь магометанôвъ и 823 міліонôвъ 420 тысячь т. зв. поганôвъ, якъ браминôвъ, будистôвъ и пр.

— Въ мѣсяцю цвѣтню с. р. прийшло черезъ Ню-Йоркъ до Сп. Державъ 92 тысячь 774 свѣжихъ емиґрантôвъ.

— При конци 1902 року було въ цѣлôй Нѣмеччинѣ 28 тысячь 117 лѣкарѣвъ. Припадає тамъ оденъ лѣкарь на кождыхъ 2000 жителѣвъ.

— Пôсля оповѣщенои недавно статистики выходило минувшого року въ російскôй державѣ 872 дневникôвъ и періодичныхъ часописей въ російскôй мовѣ, 131 въ фіньскôй и шведскôй, 101 въ польскôй, 56 въ нѣмецкôй, 16 въ латиньскôй, 13 въ естоньскôй и по 7 въ мовѣ французскôй та вôрмоньскôй. Лише на поверхъ 25 міліонôвъ Украинцѣвъ не выходить нѣ одна питома, украиньска часопись! Царь не велить...

M 67

„О май ґали, о байґали, тажь то є друкованый листъ.“

Зашлѣть почтову марку по великій, новый, илюстрованый катальоґъ рускихъ и польскихъ друкуючихъ машинокъ, гармонійокъ, граючихъ и кукаючихъ годинниковъ и иншихъ много до зачудованя интересованыхъ новостей.

Адресуйте листы:
S. KELTONIK,
PUNXUTAWNEY, PA.

J. A. QUINN,

Одинокій погребникъ и бальсамовачь въ тыхъ сторонахъ. Мешкає на **Ridge Str., Lansford, Pa.** Людей, що мешкають въ Nesquehoning, Coaldale, Hauto, Summit Hill и Lansford обслужить чесно, тано и скоро.

T. TALPASZ

ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЪ
РУСКІЙ РЕСТАВРАТОРЪ
— и —
ГОТЕЛЬНИЧІЙ
246 Pearl Str.
Shamokin, Pa.
Недалеко руской шлебанѣи.

Добрый вечеръ друже мой!
— Добрый вечеръ, свате!
А куды такъ спѣшите?
— До Талпаша, брате!
Що за Талпашъ? Звѣдки вôнъ?
— Та-жь краянъ нашъ милый
— У него всѣ Русины
— Пôдкрѣпляють силы!...
— Що за бриндзя й пиво тамъ!
— Обходить ся файно!
— Обслугує якъ братамъ!
— Таньо надзвычайно!

Выробляє братскй машлѣ, шапки, вôдзнаки, хоругвы, уніформы.
Цѣнникъ и пробки высылає даромъ.

R. H. Morgan, 23 N. Main str. SHENANDOAH, PA

К. Файферъ,

одинокій славяньскій погребникъ въ Питсбурґу и околици.

Вынаймає вôзки и повозы на весѣля, хрестины, похороны и т. п. по дуже умѣркованôй цѣнѣ.

Єго офисъ лишь оденъ блакъ вôдъ рускои церкви, 806 Carson Str., S. S. Pittsburg, Pa.

ПЕРША РУСКА БУЧЕРНЯ ВЪ SCRANTON, PA.

Михайла М. Югаса

314 THIRD STREET

Хочешь купить добре мясо.
Шинку чи смачныхъ ковбасъ,
Не трать брате грошей й часу,
Лишь пытай ся, де бучеръ Югасъ

Вôнъ всѣляке мясо мае,
Зъ людьми красно розмовляє
И по руски, по словеньски,
По мадярски и по польски.

Зъ него Русинъ, бучеръ славный,
Къ добрôй справѣ всегда справный,
За рускій народъ крѣпко стоить,
Вражды людской ся не боить.

Тожь Русинамъ треба знати,
Що єго тре пôдпирати;
Красно зважить, въ папѣръ запакує,
Бучерня чиста, ажь ся серце радує.

Справедливе чудо у тôмъ люде є,
Що такъ смачного мяса нѣгде не є;
Другй бучеры дуже жалують,
Що у Югаса всѣ люде купують,

Мы, Руснаки не жалуємо,
Вôдъ Югаса все мясо купувати будемо,
Бо вôнъ у Scranton найлѣпше мясо мае,
О тôмъ кожда дитина навѣть добре знає:

Що хто вôдъ Югаса мяса скоштує,
До смерти не пересмакує,
Смакъ найлѣпшій вôдъ всього,
Зъѣвбысь й вола цѣлого.

Тожь милй братя, нѣкуда ся не волочѣть,
До найлѣпшои бучернѣ до Югаса ходѣть
Добре, тано, справедливо,
Чисто, смачно и уцтиво!

Оденъ зъ найбôльшихъ броварôвъ въ Америцѣ.

ВАРИТЬ ПИВО НА КРАЕВЫЙ СПОСОБЪ. БЕЗЪ ВСЯКИХЪ ПРИМѢШОКЪ.

Хто лишь разъ покоштує сего пива, то иншого вже не хоче пити.	Голова вôдъ него нѣколи не болить, бо єсть здорове и поживне.

НЕ ТРЕБА ЄГО ЗЪ РЕШТОЮ ХВАЛИТИ, БО ДОБРЕ САМО ЗА СЕБЕ ГОВОРИТЬ.

E. ROBINSON'S SONS,

LAGER BEER BREWERY,
435 to 455 N. 7-th Str.
SCRANTON, PA.

Telephone calls: GENERAL OFFICE 2333.
NIGHT CALL 4854.

ДІЯМЕНТОВЫЙ ЕЛЄКТРИЧНЫЙ ХРЕСТЪ,

званый також хрестомъ Вольта, зôставъ вôдкритый кôлька лѣтъ тому въ Австріи. а задля своихъ великихъ прикметъ розповсюднивъ ся скоро въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Скандинавіи и другихъ европейскихъ краяхъ, где нынѣ уважають єго за найсильнѣйше средство противъ ревматизму и другихъ слабостей.

Електричный Діяментовый Хрестъ лѣчить ревматизмъ мускулôвъ и суставôвъ, невралґію, болѣ въ цѣлôмъ тѣлѣ, нервовôсть, нервове ослаблене, безсонницю, пригноблене, гістерію, паралѣжь, трясене, ударъ, епілепсію, танець св. Віта, пальпітацію, нервовый бôль головы, и всѣ слабости нервового системy. Єго добродѣйный вилив видно вже по кôлькохъ годинахъ, хотяй часомъ треба на него ждати кôлька день.

Коштує доляра, при чѣмъ ґарантує ся, що принесе стôлько корысти, що найлѣпшій електричный поясъ, що коштує 15 або 25 рази тôлько. Нѣхто въ родинѣ хорый чи здоровъ, не повиненъ бути безъ Електричного Хреста, сего найлѣпшого средства противъ слабостямъ. Пришли доляра, а мы пôшлемо тобѣ оплаченый оденъ Електричный Діяментовый Хрестъ або 6 за 5 долярôвъ. Тисячѣ листôвъ вôдъ осôбъ, котрыхъ вылѣчивъ сей Хрестъ, суть достаточнымъ доказомъ єго силы. Ось два въ нихъ: Маламъ болѣ черезъ много лѣтъ; теперь єсмь здорова. Діям. Елект. Хрестъ вылѣчивъ мене. Каролѣна М. Пітерсенъ, Riechfield, Utah. Diamond Electric Cross Co., 206 Milwaukee Ave., Chicago. — Пов. Панове: Вже 3 мѣсяцѣ ношу Діямент. Електр. Хрестъ. Давнѣйше мавъ я болѣ въ моихъ плечахъ, такъ що не мôгъ грати на скрипцѣ. Теперь чуюсь зовсѣмъ добре. Зъ поважаннємъ. W. Simon, учитель, Schaumburg, Cook Co., Ill. Марець 20, 1900. — New Orleans, La. 28. лютого, 1902. — Пов. Панове: Въ залученю посилаємо Вамъ $5.00 на пять електричныхъ крестôвъ. Тй, котрй мы передше одержали приносять чудесну помôчь. Просимо прислати якъ нейскорше. — СЕСТРЫ БЕНЕДИКТИНКИ. 2824 Douphine str. New Orleans, La.

DIAMOND ELECTRIC CROSS CO. Dept. 72.
306 Milwaukee Ave., CHICAGO, ILL.

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N.J.

Кождый Русинъ маючій яку небудь потребу въ Ню Йорку, чи въ околици, повиненъ вступити до того готелю, бо тутъ достане найздоровшй и найтаншй напитки всякого роду и пораду. до найлучшою ку эти шифкарту.

Юліянъ Копистяньскій
(JULIAN KOPYSCIANSKI)

424 Shamokin Str., ШАМОКІНЪ, ПА.

Первородный салюнъ рускій. — Найлучшй напитки можна ту достати, якъ: пиво на шклянки и бутельки, вина розмаитого ґатунку, горѣвки доскональй, цигара дуже добрй.

Спѣшѣть Братя Русины до свого братчика Юлька.

РУСКІЙ КРАВЕЦЬ

Въ Шамокінъ, Па. мешкає рускій кравець
ПЕТРО КУЗМИЧЬ
425 N. Shamokin str.

Робить вôнъ всѣлякй убраня мужескй складно и дешево.

Хто у него замовить убране, нѣколи того не пожалує.

Якъ далеко зайшовъ я нынѣ?
Дуже часто пытаешь самъ себе!

Американьскій „ПЕДОМЕТЕРЪ“

ВÔДПОВѢСТЬ ТОБѢ.

Тои величины.

Чоловѣкъ звычайно навѣть не выображає собѣ, скôлько вôнъ перейде черезъ день, чи то въ своимъ занятю або въ дома.

АМЕРИКАНЬСКІЙ
„ПЕДОМЕТЕРЪ“

мѣряє и записує кождый твой крокъ. Вôнъ для чоловѣка ходячого пѣшо єсть тымъ, чимъ „Цікльометеръ“ для біціклісты.

Всѣ граючй въ пилку, турісты, подорожнй а властиво всѣ, котрй ходять пѣшки потрѣбують такого „ПЕДОМЕТРА“: Єго можна носити въ кишени, бо єсть такои величины и выглядає подôбно до дамского годинника. До сего часу добрый „ПЕДОМЕТЕРЪ“ коштувавъ не менше якъ $4.00 до $15.00. Нашъ може рôвнатись зъ кождымъ, єсть зробленый въ сѣмъ краю и лучшого знайти не можна а цѣна єго лише

оденъ доляръ.

Єго можна уреґулювати вôдповѣдно до кроку чоловѣка и за кождый ручимо. Єсли не можете єго дôстати въ вашôмъ сторѣ, то мы доставимо вамъ оденъ своимъ коштомъ черезъ почту, єсли зашлете намъ одного доляра на адресу:

INTERNATIONAL MERCANTILE EXCHANGE,
LOUISVILLE, KY.

Потрѣбуємо аґентôвъ.

НА КОРОТКІЙ ЧАСЪ!

Цѣна одного участка будетъ лишь $5.00, но послѣ тая цѣна о много повышится.

Теперь есть дана способность каждому, чтобъ могъ свои грошѣ въ безпечное мѣсто вложити.

ЧИ ИМѢЕТЕ 5 ДОЛЯРОВЪ?

Чи хотѣли бы имѣти изъ тѣхъ ПЯТЬ ДОЛЯРОВЪ профиту за 1 мѣсяцъ 10? А ЗА ОДИНЪ ГОДЪ 120 ДОЛЯРОВЪ? А ВЪ ДОЛГШОМЪ ВРЕМЕНИ $1000?

Mr. J. M. Jones, сенаторъ штату Огайо.
Mr. George A. Dienhaul, председ. удѣловой спôлки „American Palace Car Co.“
Mr. A. B. Nettleton, бывшій помочный финансовый министеръ Соединенныхъ Штатовъ
Mr. Henry Alton, полковникъ и подпредсѣдатель Conso и Louisburg удѣловой желѣзной дороги.
Mr. S. W. Thompson, финанс.-контр. Соед. Штатовъ.
Mr. John J. Mc.Cracken, отъ „American Car и Fondry компаніи въ Wilmington, Delaware.
Mr. Walter E. Eaton, кассіеръ финанс.-министерства Соедин Штатовъ. — *Они суть зарядцями:*

Columbia Gold Mining Company

(Удѣлова Компанія Золотодайныхъ Колумбія Майнъ).

которая то удѣловая компанія заинтабулована есть съ закладною суммою одинъ миліонъ доляровъ (все подписане удѣльниками), а тіи даютъ способность каждому человѣку чтобъ статся

СОВЛАСТИТЕЛЕМЪ

Золотодайныхъ Колумбіа майнъ, которыи находятся въ CRIPPLE CREEK у, штату Колоредо.

Колумбія Компанія Золотодайныхъ Майнъ находится только на одну милю отъ золотодайныхъ майнъ Викторія, Индепендентъ и Портляндъ, властители которыхъ тисячи а тисячи доляровъ уже заробили на томъ дlittlтого, ибо за низку цѣну покупили себѣ у тѣхъ компаній удѣлы, которыи днесь имѣютъ вартость на много тисячъ доляровъ

Въ штату Колоредо $1.000.000 чистого доходу было выплачено минувшого року.

Урядное переконаніе посвѣдчаетъ, что въ каждомъ тонѣ руды находится на $411.20 и $448.53 вартости золота, и что Колумбія Компанія Золотодайныхъ Майнъ есть найбогатша и что ей участникамъ той найбольшій доходъ можетъ принести.

Каждый можетъ статись участникомъ и можетъ закупити столько участинъ, сколько лишь хочетъ. Цѣна одного участка есть $5.00, и больше не доплачается. То ничому не мѣшаетъ, гдѣ кто живетъ, чи въ старомъ краю или тутъ; а если пойдетъ до старого краю а не спродасть свою участь, будетъ имѣти доходъ.

Чи желаете еще больше и лучшого посвѣдчиня?

Участникарѣ нежелающіи имѣти корысть можутъ свои участины и спродати.

Мужи тіи, которыи стоятъ на челѣ той компаніи, занимаютъ тіи найпопереднѣйшии становиска, такъ на полю купечества, якъ и промыслу; они имѣютъ найбольшу довѣру Соединенныхъ Штатовъ. Потому и поставленіе тѣхъ то мужей есть достаточнымъ доказомъ того, что въ якихъ рукахъ тая предпріемція находится.

Цѣна одного участка есть $5.00, ибо есть вартный $5.00, а понеже онъ и $5.00 есть вартный, то нѣтъ сомнѣву, что цѣна ихъ въ короткомъ часѣ въ два—три и четире разъ повышится.

Тутъ поданы суть неопровергательныи факты, которыи каждый самъ признаетъ. Отпоручаніе тое есть добре про каждого а непотребно есть много надъ тѣмъ размышляти, что и якъ имѣетъ зробити. Если имѣете волю статися членомъ удѣловой компаніи тѣхъ выборныхъ золотыхъ майнъ, то мусите купити себѣ *одинъ участокъ за пять доляровъ.* Къ тому послужити можетъ выстрѣжокъ который треба выполнити. При выполнѣню того выстрѣжка мусите зазначити, сколько участинъ хочете себѣ взяти, а еслибъ неимѣли такой карточки, то можете листовно жадати ей, только мусите подати свою полну адресу и сколько участинъ хочете а тотъ листъ зашлійте до: Columbia Gold Mining Company 1135 Broadway, New York, N. Y.

Гроши не мусите посылати впередъ

COLUMBIA GOLD MINING COMPANY,
1135 Broadway, New York, N. Y.

Дано въ ....

ПОЧТ. ГОСПОДИНЫ: Нижеподписаный отсимъ заявляю, чтобъ для мене .... *участинъ* Columbia Gold Mining Company *одну по $5.00 зазначити и на мою адрессу заслати изволили.*

Имя и назвиско ....
Улиця и число дому ....
Почта ....
Провинція (County) ....
Городъ или плейзъ ....

П. С. Пишить по словенски или по русски а отповѣдь получите.